

KÁROLI

KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM
HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓIRATA

magazin

ILYEN VOLT:
HALLGATÓI
FOTÓZÁS
KÉPEKBE

24. oldal

LELKIMORZSA: A PÁRKAPCSOLATOK PSZICHOLÓGIÁJA

REKTORI
ÉRTÉKELŐ

PÜSPÖKI
INTERJÚ

ALUMNI:
KISFALUDY ZSÓFIA

SOULÍTÓ

LÉLEKKEL, FIGYELEMMEL, ELFOGADÁSSAL

FORDULJ HOZZÁNK, HA

- **TANULÁSI** NEHÉZSÉGEID VANNAK
- **ÉLETVEZETÉSI** NEHÉZSÉGEID VANNAK (CSALÁD, BARÁTOK, PÁRKAPCSOLAT...)
- **ÖNMAGADDAL** KAPCSOLATBAN VANNAK KÉRDÉSEID
- **STRESSZESNEK** ÉRZED MAGAD
- VAGY **BÁRMIVEL**, AMIBEN ÚGY ÉRZED, ELAKADTÁL

ELÉRHETŐSÉGEINK

E-MAIL: **SOULITO@KRE.HU**

FACEBOOK: **SOULÍTÓ**

KIK VAGYUNK?

A KRE-BTK PSZICHOLÓGIA ÉS SZOCIOLÓGIA SZAKOS ÖNKÉNTES HALLGATÓIBÓL ÁLLÓ **KORTÁRS SEGÍTŐI CSOPORT**.

TEVÉKENYSÉGEINK

- **NÉGYSZEMKÖZTI, INGYENES, 6 ALKALMAS SEGÍTŐ BESZÉLGETÉSEK** A KRE HALLGATÓINAK (ELSŐSORBAN BTK) SZEMÉLYESEN/ONLINE
- **CSOPORTOS** BESZÉLGETÉSEK, TÁRSASJÁTÉK ALKALMAK, ANYUKÁK TÁMOGATÓ CSOPORTJA

KERESS MINKET BÁTRAN!

Károli Gáspár Református Egyetem

TARTALOM

02

Rektori értékelő:
Prof. Dr. Czine Ágnes

10

Útravaló:
Lelki közösségeink

13

Alumni:
Kisfaludy Zsófia

20

HÖK: bemutatkozik
Horváth László

22

EHÖK: bemutatkozik
Horváth Krisztián

26

Future travellers and interns:
the perks of becoming a Buddy

30

Kitekintő: interjú a Csodák
Palotája alapítójával

35

Programajánló:
Csillagpont Keddeste

06

Egyházunk:
interjú Balog Zoltán püspökkel

11

Lelkimorzsa:
A párkapcsolat pszichológiája

17

#KREatív:
Hallgatói alkotások

21

AkiKRE büszkék vagyunk:
Dávid Krisztina

24

Ilyen volt:
hallgatói fotózás képekben

29

Psychological studies
with an Egyptian spirit

34

Hallgatói pályázatok:
Pilinszky 100/40

IMPRESSZUM: A KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓIRATA

Felelős kiadó: Prof. Dr. Czine Ágnes

Kiadó: Károli Gáspár Református Egyetem

📍 1091 Budapest, Kálvin tér 9.

Főszerkesztő: Horváth Miklós

Lapszerkesztő: Sárvári-Turbucz Eszter

További munkatársak: Nemes Gáspár, Póczik Tünde Beáta,
Szeidenléder Júlia, Varga Csenge Virág

Kiadványtervezés: Tóth Attila // 3Mangó // www.3mango.hu

Szerkesztőség: Kommunikációs Igazgatóság

📍 1091 Budapest, Kálvin tér 9.

✉ sajt@kre.hu

Nyomda: Pátria Nyomda Zrt. 📍 1117 Budapest, Hunyadi János út 7.

ISSN: 2630-9491

Megjelenik 2500 példányban.

A szerkesztőség kéziratokat nem őriz meg, és nem küld vissza.

„Ahogyan eredményeinkből, az egyetem dinamikus fejlődéséből látható, a Károli Gáspár Református Egyetem mind oktatói, tudományos és diákköri munkájában, mind pedig képzési lehetőségeiben intenzíven fejlődik és egyre több elismerést szerez.”

PROF. DR. CZINE ÁGNES REKTORI FELADATOKKAL MEGBÍZOTT REKTORHELYETTEST KÉRDEZTÜK AZ ELMÚLT IDŐSZAK KIHÍVÁSAIRÓL, FELADATAIRÓL

Egy rendkívül kritikus időszakban, egy világvárvány idején kapott megbízatást a rektori feladatok ellátására. Milyen plusz nehézséget jelentett ez a mindennapokban, a rektori feladatok ellátásánál?

A világvárvány mindnyájunk életét megnehezítette és arra kényszerített bennünket, hogy a személyes jelenlét helyett a kapcsolattartás más módjait helyezzük előtérbe. Az oktatás is jellemzően az online térben valósult meg – sikeresen. Azonban az egyetemi oktatás fontos sajátossága a személyes jelenlét varázsa, és a személyes pillanatot, egy gesztust, mosolyt, a legjobb online előadás sem pótolhatja. A közösségek összetartozásának, együvé tartozásának fontos feltétele a személyes jelenlét, a mindennapi élet apró eseményei, egy közös kávézás, spontán beszélgetés és még sorolhatnám. Az online térben másképp viselkednek az emberek, ezt saját magam is tapasztaltam. Megbízott rektorként, döntéshozóként

az igazi dilemmát az jelentette, hogy milyen szigorításokat, milyen körben és milyen ütemezéssel vezessek be, hiszen ebben a vonatkozásban az általános közegészségügyi- és járványügyi szabályok némi mozgásteret biztosítottak. Mint ismeretes 2019. március 11-én a kormány veszélyhelyzetet vezetett be, és egyik napról a másikra kellett átállni a jelenléti oktatásról a távolléti oktatásra. Az ezt követő mintegy majdnem 2 évben az első hullámot követte a 2., 3., 4., hullám, s most már az 5. hullámnál tartunk. Így az egyetem életében szokásos és visszatérő rendezvények egy részét csak online módon lehetett megtartani, például a 2020. évben a tréninghetet. Ugyanakkor a 2021. évben az őszi tréninghetet már túlnyomó részt személyes jelenléttel lehetett megszervezni. Nagy öröm volt látni, hogy a budapesti gólyanapon már személyesen lehettek jelen és ismerkedhettek meg a Gólyák. Ezekben a kérdésekben folyamatosan kellett döntést hoznom. Késlekedni azonban

nem akartam, mert tudtam, hogy aki időt nyer, az a szó szoros értelmében életet nyer. A legnagyobb biztonságban szerettem volna tudni oktatóinkat, munkatársainkat és természetesen a jövőt jelentő 8300 hallgatónkat, ezért állandóan naprakésznek kellett lennem a közegészségügyi- járványügyi változások, a védőintézkedések tekintetében és a nap bármely szakában rektori utasítással vagy más eszközzel be kellett avatkoznom, hogy egyetlen életet se veszélyeztessen a járvány.

Mivel a jelenléti oktatás visszatérése után megmaradt a maszkhasználat, jó hasznát vettem a bírói életpályám során kialakult azon képességemnek, hogy a szemekből is tudja olvasni, hiszen az ember szeme a lélek tükré és a metakommunikációban a legőszintébb visszajelzést adja. A 2021/2022. tanévben elrendeltem a jelenléti oktatást, amely a rektori utasításoknak megfelelően és a járványügyi-védelmi intézkedések

betartása mellett jelenleg is folyik azzal, hogy a vizsgaidőszakban az oktatók online oktatási formában vizsgáztatnak.

Melyek voltak a legjelentősebb projektek, feladatok az elmúlt másfél év alatt?

Az egy év tíz hónapig tartó megbízott rektori tevékenységemről szóló rektori beszámoló – amelyet valamennyi oktatónak megküldtem – félszáz oldalon keresztül részletezi azt a sok eredményt, amelyet ebben az időszakban sikerült megvalósítani. Néhány fontosabb eredményt kiemelnek.

Elsőként az egyetem státuszával és működésével összefüggő eredményeket említeném. A MAB kétnapos online intézményi látogatása során, 2020. november 18-19-én megvizsgálta a KRE oktatási és tudományos tevékenységét, üzemeltetési és működési folyamatait, valamint az ezt nyomon követő belső minőségbiztosítási rendszert. A vizsgálat eredményeként egyetemünket a MAB Testülete 2021. március 26. napján hozott 2021/3/IV/4. számú határozatával 5 évig, 2026. március 26-ig terjedő hatállyal akkreditálta.

2021. év májusában már személyes jelenléttel fogadhattuk az Oktatási Hivatal vizsgáloit a KRE működési engedélyének felülvizsgálata kapcsán, az eljárást az

Oktatási Hivatal 2021. október 22. napján kelt határozatával eredményesen lezárta, mert a vonatkozó jogszabályoknak megfelelt az egyetem működése. Az egyetem 2021-2027. évi tartó időszakra vonatkozó Intézményfejlesztési Tervét (IFT) elkészítettük, melyet elfogadott a Magyarországi Református Egyház Zsinatának Elnökségi Tanácsa és az egyetem Szenátusa. Az ITM államtitkára pedig 2021. június 7-én jóváhagyta az egyetemi stratégiát.

Tavaly 2021. évben – a 2016-2020. közötti időszakra vonatkozó egyetemi stratégia kiértékelését követően – készítettük el az egyetem Intézményfejlesztési Tervét, stratégiáját a 2021-2025. évi terjedő időszakra vonatkozóan, amely stratégiát a Szenátus 2020. november 14-i ülésén elfogadta. Az egyetem általános stratégiai célként fogalmazta meg, hogy „Országosan és nemzetközi szinten elismert, minőségi képzést nyújtó és kutatást végző egyetem legyen a KRE.”

A múlt hónapban – december 17-én – érkezett meg az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára által hozott határozat, amely szerint a minisztérium az egyetem Intézményfejlesztési Tervét, mint „kellően alátámasztott” dokumentumot megalapozottnak találta és azzal egyetértett.

Úgy vélem, hogy ezzel biztos alapokon áll az egyetem stratégiája és a jövőbeni fejlődés irányait is sikerült meghatározni.

Törvény kötelezte az egyetemet a Neumann János Egyetem Pedagógusképző Karának átvételére 2020. július 31. napján. A törvényi rendelkezések megvalósítása egy rendkívül feszített munkatempót, nagy kihívást jelentett úgy, hogy naponta szembesültünk új, addig ismeretlen tényekkel, adatokkal, információkkal, és ezért további megoldásra váró feladatokkal. Köszönet illeti a bizottságban részt vevő minden munkatársamat, illetve azokat, akik tevékenyen részt vettek a munkában, a gazdasági hivatal dolgozóitól kezdve az Egyetemi Könyvtári Szövetség vezetőjéig bezárólag.

Fontosnak tartom, hogy az egyetem könyvtári rendszerének korszerűsítése megkezdődött a 2021. év folyamán: bevezettük a Liberty rendszert, folyamatban van és végső fázisba került a szakdolgozatok tárolására szolgáló repozitórium szoftver beszerzése. Az egyetem által kiadott folyóiratok (Psychologia Hungarica Caroliensis, Vallástudományi Szemle, Glossa Iuridica) ellátása DOI azonosítóval megvalósult. Az intézmény működése stabil, az informatikai rendszer és hálózat fejlesztése folyamatos.

Számos rendezvényt sikerült megszervezni az elmúlt időben, amelynek a gyönyörűen felújított Károlyi-Csekonicspalota adott otthont, illetve a szenátus székhelyét is ide tettem át. A történelmet idéző falak között számos kiemelkedő szakmai rendezvényt tartottak az egyetem karai is. Példaként említeném az ÁJK által szervezett Munkajogi- vagy a Betű és lélek konferenciát, vagy a BTK által szervezett Pilinszky emlékkonferenciát és még sorolhatnám.

A XXXV. Országos Tudományos Diákköri Konferenciát 2021 tavaszán, március 29. és május 19. között csak online módon lehetett megrendezni. Hagyományteremtésnek szántam a 2021. június 9-én már személyes jelenléttel megszervezett ünnepséget a Károlyi-Csekonicspalotában, amikor a 160 helyezést elért vagy

különdíjban részesülő hallgató közül a dobogós helyeken végzett hallgatókat, vagyis 60 hallgatót és felkészítő oktatóikat köszönthetjük.

Ugyancsak online módon szervezték és tartották meg – mégis határokon átnyúló, több ezer gyermeket és tanáraikat megmozgató, vagyis kiemelkedő nemzetközi rendezvényünk volt – a Pedagógiai Kar által szervezett Kányádi Sándor versmondó és versillusztrációs versenyt és a Simonyi Zsigmond Kárpát-medencei helyesírási versenyt, amely a Kárpát-medencei magyar ajkú közösségeket szólította meg. A 2021/2022. tanév 1. (őszi) félévében megrendezett Károli Közösségi Napok eseményei már részben jelenléti, részben online módon valósultak meg, a rendezvények a keresztyén ember társadalmi felelősségét dolgozták fel.

Hagyománytisztelő, az alapító atyákat és a tanszékért elkötelezett oktatókat méltató ünnepi konferenciáulés-sorozatot tartott 2021. október 20-21. között a BTK Német Nyelv és Irodalom Tanszéke 25 éves jubileuma alkalmából.

A Károli Gáspár Református Egyetem a 4. legjobb felsőoktatási intézmény lett a HVG Diploma 2022 felsőoktatási rangsor szerint. Hogyan értékeli az egyetem előkelő helyezését, sikereit?

Nemcsak a HVG Diploma rangsorában értünk el szép helyezést. Egyetemünk munkavállalóinak és hallgatóinak magas

színvonalú munkája eredményeképpen a Károli Gáspár Református Egyetem a Figyelő 2021. évi Felsőoktatási Rangsorában is jól szerepelt. A jogi képzési területi rangsorban országosan a 4. helyen végzett. Tudományos fokozattal rendelkező oktatóink aránya (92,3 %) e területen kiemelkedő, országosan a második legmagasabb. Bölcsészlet- és Társadalomtudományi Karunk az oktatók és hallgatók kiválóságát tekintve is a 4. helyen végzett.

Természetesen nagy büszkeséggel tölt el, hogy a HVG Diploma 2022 felsőoktatási rangsor összesített képzési rangsorában egyetemünk az előző évhez képest három helyet lépett előre. Jelenleg az előkelő 4. helyet foglalja el a rangsorolt 38 magyarországi felsőoktatási intézmény között, 2. helyen áll az oktatók kiválósága

alapján, 1. a tudományos fokozattal rendelkező oktatók arányát tekintve. Ahogyan eredményeinkből, az egyetem dinamikus fejlődéséből látható, a Károli Gáspár Református Egyetem mind oktatói, tudományos és diákköri munkájában, mind pedig képzési lehetőségeiben intenzíven fejlődik és egyre több elismerést szerez. Úgy vélem, hogy a kiváló oktatói gárda és az egyetem infrastruktúrájának javulása egyre színvonalasabb képzést tesz lehetővé és még rengeteg tartalék van a tarsolyunkban kreatív elképzelésekből, amelyről most nem esett szó.

Összeségében mi volt a legnehezebb feladata megbízatása idején?

A szenátus 2020. június 4. napján, a világvárvány kellős közepén bízott meg azzal, hogy lássam el 4 hónapig a rektori feladatokat, majd ez a megbízás megismétlődött, és ezt követően még 5 hónapra szóló; 2020 februárjában pedig ismét meghosszabbította a szenátus ezt az időtartamot az újabb rektorválasztásig, amelyre 2021. január 5-én került sor. Közben egymást érték az egyetem életében a legnagyobb feladatok: az egyetemi akkreditáció, a kecskeméti intézményátadás (egy pedagógusképző főiskola, egy 500 fős általános iskola és egy 300 fős óvoda átvétele), az egyetem működési engedélyének felülvizsgálati eljárása, az egyetem 5 és 6 évre szóló stratégiai programjának megalkotása. Ezen túl sor került az egyetem Etikai Kódexének mint új szabályzatnak

a megalkotására, számos új szabályzat előkészítése, elfogadása és a meglévő szabályzatok módosítása is megtörtént, valamint a járványügyi előírások folyamatos betartása is prioritás volt. Egy mondattal válaszolva: egy világjárvány idején az egyetem életében a legnagyobb feladatokat kellett megoldani és így kellett biztosítani az oktatás színvonalának megtartását, annak emelését, a tehetséggondozást, valamint azt, hogy az egyetem oktatói, hallgatói jól érezzék magukat az egyetemen.

Vannak-e olyan személyes, kedves emlékei az elmúlt időszakból, amelyeket kifejezetten szívesen idéz fel, s amelyeket szívesen megosztana az olvasókkal?

A legkedvesebb emlékem az egyetem akkreditációs eljárása során volt, amikor azt láttam, hogy a közös cél megvalósítása csodálatosan összekovácsolta az oktatókat, munkatársakat és az abban részt vevő hallgatókat. Öröm volt látni, hogy az oktatók, munkatársak hogyan készültek, mennyire komolyan vették ezt az eljárást és meg akarták mutatni – sikeresen –, hogy az oktatók felelőssége, tudása, lelkesedése, tenni akarása milyen sokat jelent az oktatás színvonalának az emelésében. Mivel nem tudtuk, hogy pontosan milyen dokumentumra lesz szükség, ezért terjedelmes iratanyagot hoztunk magunkkal. Élénken emlékszem, hogy a jogi kar dékánja hatalmas utazótáskában – mintha hosszú utazásra indulna – hozta magával a jogi

kar működésére vonatkozó iratanyagot, hogy prezentálni tudja, ha erre szükség van. Erre végül nem volt szükség, mert fejből válaszolt az akkreditációs bizottság kérdéseire, de mégis jó volt látni, hogy milyen lelkiismeretesen készült a feladat teljesítésére. ■

Köszönöm a Fenntartónak, az egyetem vezetőinek, oktatóinak, közeli és távoli munkatársaimnak és a hallgatóknak az együtt végzett munkát, a sok szép emléket és eredményt.

1 PROF. DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ VEZETI FEBRUÁR 1–JÉTŐL A KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEMET

Az egyetem Szenátusa 2022. január 5-i ülésén támogatta Prof. Dr. Trócsányi László rektori tisztségre történő felterjesztését és rektori tisztségre történő kinevezését 2022. február hó 1. napjától 2027. január hó 31. napjáig terjedő időtartamra.

Trócsányi László egyetemi tanár, a Károli Állam- és Jogtudományi Kar Alkotmányjogi Tanszékének kutatóprofesszora, európai parlamenti képviselő, a Magyar Jogász Egylet elnöke, volt igazságügyi miniszter.

Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán végzett 1980-ban, 1985-ben tett jogi szakvizsgát. 1985-től a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja. Egyetemi oktatói munkásságát a Szegedi Tudományegyetem (korábban: József Attila Tudományegyetem) Állam- és Jogtudományi Karának Alkotmányjogi Tanszékén kezdte 1989-ben, először adjunktusként, 1992-től docensként, 2000-től egyetemi tanárként tanított. 1994-től ugyanitt tanszékvezető, 1994-1998 között dékánhelyettes, 2004-től az SZTE ÁJK Európatanulmányok Központjának igazgatója volt, 2014-től az SZTE ÁJK Nemzetközi és Regionális Tanulmányok Intézet igazgatója. 1991-ben szerzett kandidátusi fokozatot, 2000-ben habilitált. 2000 és 2004 között nagykövetként a Belga Királyság, illetve a Luxemburgi Nagyhercegség területére kiterjedő hatállyal képviselte a Magyar Köztársaságot. 2007-től 2010-ig alkotmánybíró, majd 2010. november 1-jétől párizsi nagykövet. 2014-től Magyarország igazságügyi minisztere. 2014-től a Hamisítás Elleni Nemzeti Testület elnöke. 2019-től európai parlamenti képviselő. 2020-tól a Mádl Ferenc Összehasonlító Jogi Intézet (MFI) tiszteletbeli elnöke, valamint a Magyar Jogász Egylet elnöke.

Kutatási területei a nemzeti parlamentek fejlődése, az alkotmányfejlődési tendenciák, a nemzeti alkotmányjog és az európai integráció, az alkotmányos identitás alapkérdései, a közigazgatási bíráskodás témaköre, a közszolgáltatások joga, a frankofón országok politikai és jogi berendezkedése.

„Bízom benne, hogy a jövő református elitje a Károli Egyetemről fog kikerülni”

Interjú Balog Zoltán püspökkel, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnökével

Református családban nőtt fel, szülei lelkészházaspárként szolgáltak. Korábban úgy fogalmazott, hogy már a szülői házban megtapasztalta Jézus Krisztus hívó szavát. Ezek szerint egyértelmű volt, hogy Ön is a lelkészi hivatást fogja választani?

Annyira egyértelmű volt, hogy tiltakoztam is ellene – a protestáns alapállás is azt mondja, hogy semmit se fogadjunk el készen, magától értetődően. A '70-es évek második felében egy református gimnázium végzett diákjáért nem kapkodtak úgy, ezért is logikusnak tűnt, hogy az ember folytatja édesapja hivatását. Kitűnő érettségi után nem jelentkeztem egyetemre, hanem elmentem egy évre betanított esztergályosnak. A paraszti világot elég jól ismertem abból a kis faluból, ahol felnőttem, és úgy gondoltam, hogy a munkásvilágot is meg kell ismernem. Életem egyik legszebb évét töltöttem a Diósgyőri Gépgyárban, s csak

utána kezdtem el a lelkészi szolgálatra készülni.

Püspök úr életének meghatározó részét képezik a Németországban töltött évek: először ösztöndíjasként, majd a Bonni Egyetem tudományos munkatársaként is élt német területen. Honnan jött a német nyelvterület iránt tanúsított érdeklődése, illetve milyen tapasztalatokkal, élményekkel gazdagodott kinti szolgálata közben?

Egy apró borsod-gömöri faluban nőttünk fel – négyen vagyunk testvérek – meglehetősen szegényes körülmények között (édesanyám polgári, édesapám gazdálkodó világból jött). Szüleimnek az volt az álma, hogy ne szoruljunk be egy kicsi kis világba, hanem szélesebb távlatokban gondolkodjunk. Nyaranta, kora gimnazista koromtól kezdve jártunk az NDK-ba, ahol egy hónapot töltöttünk egyházi körökben az úgy-

nevezett Megbékélési Akció keretében: temetőket gondoztunk, kórházban ápoltuk a betegeket, óvóbácsi is voltam egy katolikus óvodában. Ezeken a helyeken kezdtem el németül tanulni, és egy olyan kultúrára találtam rá a látogatásaim és olvasmányaim során, amely mindig is érdekelt. A német kultúrában és a német egyházi életben egy olyan szabadabb életre találtam, amely megragadott – olyan egyházlátásra, teológiai gondolkodásra tehettem szert, ami más volt, mint a magyarországi. Összességében a kettő együtt nagyon jól kiegészítette egymást. Olyan egyházi partnerekre, barátságokra tettem szert, akikkel a keresztyénség európai dimenzióiról: múltjáról, jelenéről és jövőjéről együtt tudtunk gondolkodni.

Az első lelkész-gondnoki értekezleten – 2021. május 5-én – beszélt olyan találkozási pontok létrehozásáról, ahol lehetőséget lehet teremteni az evangélium üzenetének átadására.

Ilyen pontként említette korábban a Csillagpontot is, de milyen más lehetőséget lát a fiatalok elérésére?

Például a Károli Gáspár Református Egyetemet, illetve minden olyan intézményes vagy nem intézményes keretet, ahol az egyház egy olyan felületen találkozhat emberekkel, amely egyébként nem a templomi közeg. A templomhoz szorosan vagy lazán kötődő emberek körülbelül félmillióan vannak; csak a hitoktatásban elérünk Kárpát-medencei szinten negyedmillió gyereket, akiknek a nagy többsége állami intézményben tanul. A Károli Egyetemre sem feltétlenül egyházi okokból jelentkeznek, hanem azért, mert remélik, hogy itt jó az oktatás, az infrastruktúra. Ha nem használjuk ki ezeket a lehetőségeket a fiatalokkal való találkozásra, illetve, ha nem hozunk létre találkozási pontokat a fiatalok és az isteni üzenet között, akkor miért tartjuk fent ezeket az intézményeket? Jó egyetemet más is fent tud tartani, ahhoz nem kell a református egyház. Ha vannak lehetőségeink – márpedig vannak iskoláink, van egyetemünk, és 2013 óta ott lehetünk minden állami

intézményben a kötelezően választható hittanoktatással – akkor szeretném, ha ezeken a felületeken evangéliumi találkozások jönnének létre. Azt szeretném, ha strukturálisan is meg lenne teremtvé az a tér, ahol a találkozás létrejön – aztán hogy mi lesz belőle, az azon múlik, hogy mi milyen lelkülettel, vonzerővel, milyen mélységgel, milyen magassággal tudjuk kínálni a mi legsajátabb üzenetünket, a megváltás üzenetét. A mi feladatunk, hogy elveszük a magot, locsoljuk, aztán hogy ebből lesz-e termés vagy nem, bízunk rá a Magvetőre: a teremtő és szabadító Istenre.

Korábban Püspök úr egy, az egész egyházkerületet érintő fejlesztési terv kapcsán zászlóshajókként említette a Bethesda Gyermekkórházat, illetve a Károli Gáspár Református Egyetemet. Miért pont ezt a két intézményt emelte ki és milyen lehetőséget lát bennük?

Ez a két intézmény ad országosan olyan kínálatot, amely közvetítheti az evangélium lényegét. Az örömhír hirdetésén túl – miszerint hogy Isten szereti a világot, s benne mindenkit személyesen, s ezáltal

jobb életet élhetünk – a keresztyénség lényegéből két feladat következik: az egyik a tanítás, hiszen a kereszteselési parancs szerint: „menjete el tehát, tegyete tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek”, és a másik, amit az apostol így fogalmaz meg: „látogasd meg az árvákat és özvegyeket és vigyázz, hogy a világ be ne piszkoljon” – tehát a szeretetszolgálat, a gyógyítás. Ezért lett ez a két intézmény a zászlóshajó, mert az egyik gyógyít, a másik tanít. A szülők nem azért mennek a Bethesda Gyermekkórházba, mert az református intézmény, hanem mert beteg a gyermekük. Bízom abban, hogy szülő és a gyermek másként jön ki onnan, mint ahogy bement. Nemcsak azért, mert remélhetőleg meggyógyul a gyermeke, hanem mert érzi, hogy itt másként gyógyítanak, érzi, hogy itt még valami más is van azon túl, hogy szakmailag kimagasló munka folyik az intézményben. Azt szeretném, ha a Károli Egyetem is ilyen lenne: ha az oktatásban érződne az, hogy itt azért mást is kapok, eltérően az egyéb egyetemektől. És ezzel

a „más”-sal úgy találkoznának, mint egy vonzó, izgalmas dologgal. Bízom benne, hogy a jövő református elitje a Károli Egyetemről fog kikerülni: remélem, hogy az ország vezetői, a legjobb gazdasági szakemberek, tanárok belőlük lesznek. Ha magukkal viszik az érdeklődést a keresztyén hit iránt, mert arra érdemes odafigyelni, érdemes hozzá visszatérni, akkor újra és újra odafordulnak majd az egyház, a hit felé egy-egy krízishelyzetben vagy bármely élethelyzetben. Így már volt értelme az evangéliumi találkozásnak. Közvetett módon persze lehet ebből az egyháznak is haszna: esetleg támogatók, tagok lesznek, de ez másodlagos. Az elsődleges szempont az, hogy eljuttassuk hozzájuk az örömhírt, ami görögül „evangélium”.

A református egyház intézményei kapcsán kiemelte, hogy szükséges erősíteni azok református jellegét. Konkrétan milyen lépéseken keresztül valósítható meg ez a gyakorlatban?

Minden intézménynek megvannak a felelős vezetői, így nem a püspök feladata, hogy napi szintű utasításokkal beleszóljon az intézmény életébe. Pont ezért alakult meg az egyetem esetében a Fenntartói Testület, ahol hozzáértő emberek ülnek: oktatási, jogi, gazdasági szakemberek. Hivatalos előterjesztés útján kértem meg a Szenátust, hogy legyen egy olyan rektorhelyettes az intézménynek, akire rá lehet bízni az egyetem lelki programját. A lelki program pedig úgy legyen keresztyén, hogy ez az alap, a református csak a jelző. Balla Péter rektorhelyettes, teológiai tanár látja el ezt a feladatot. Ha megkapja a megfelelő segítséget, akkor oda fog figyelni arra, hogy mit is jelent úgy kínálni egy lelki programot az egyetemen belül, amiben az előbb említett üzenet karakteresen megjelenik. A magyar reformátusságnak ugyanis van egy olyan sava-borsa, íze, karaktere, ami más, mint a többi felekezeté. Az országban kisebbségben vannak a reformátusok, de eközben az egyetemünknek komoly súlya van. Ez egy lehetőség arra, hogy bemutassuk a református keresztyénség másfajta arcélét is. Egyházunk tagjainak öntudatossága

például egy jellemző vonás. A lelkipásztori szolgálat is más. Mi partneribb viszonyban állunk a hívekkel. Az egyetemi lelkész legyen olyan beszélgetőpartner, akivel a gondokat meg lehet osztani, és a hívő öntudatot erősíti, nem pedig lelki-szellemi kiskorúságban tart.

Püspök úr már többször kiemelte a jövő református nemzedékének fontosságát, amelyre még inkább összpontosítania kell az egyháznak. Milyen céljai, elképzelései vannak az oktatás-nevelés terén?

Nagyon fontosnak tartom a fiatalok megszólítását. Az óvodás- és felnőttkor a két legmeghatározóbb kapcsolódási pont, idejében el kell kezdeni a hit plántálását. Szeretném, ha az egyház ifjúsági mozgalma, a Csillagpont egy olyan rendszerré épülne ki, hogy nem csak két évente lehet találkozni pár napra, hanem folyamatos, egész éves kapcsolattartásra lenne lehetőség, rendszeres találkozási módok szerveződnének; „Csillagpontok” alakulnának a gyülekezetekben is. Regionális találkozási lehetőségek megteremtése a cél, ahol olyan fiatalokkal is lehet találkozni, akik ma még elutasítók az egyházzal. A gyermekkorban plántált mag lehet, hogy a hó alatt van néhány évig, évtizedig, de utána ki fog hajtani... A tékozló fiú története erről szól: jó volt otthon, mégis el akart menni a fiú, mert az ember kalandvágyó, ez már csak így van. Amikor viszont eljutott a disznóvájúig, akkor eszébe jutott az atyai ház. Eszébe jutott, hogy van egy apja, aki úgy szerette, mint ahogy soha senki. Ezért hazament, mert volt hová hazamennie. De ha nem lett volna a gyerekkor, akkor mi vitte volna haza? Ezért tartom fontosnak, hogy a kezdetektől fogva ott legyünk a gyermekek, a fiatalok mellett. Öröm, hogy rengeteg gyülekezetben van már baba-mama kör, gyermek-istentiszteletek, iskolai hitoktatás, konfirmáció, ifjúsági körök. Generációsan kell felépíteni mind ezt.

Az egyetemi világot, különösen a Károli szeretném közelebb hozni a gyülekezeteknek ahhoz a világához, amely képes integrálni, befogadni azokat a hallgatókat, akik érdeklődők. Egy konkrét

példán keresztül szeretném ezt megvilágítani: az Egyetemi Lelkészségben felmerült egy olyan kérdés, hogy azon hallgatók számára, akiket érdekel a hit, viszont se megkeresztelve nincsenek, se nem konfirmáltak, milyen lehetőségek vannak? A Lelkészség ezért meghirdetett egy kurzust, melyre lehet jelentkezni, ahol meg lehet keresztelkedni és le lehet konfirmálni (felnőttkorban ez egybeesik). Felvetődött az is, hogy hová anyakönyvezzék az így megkeresztelt fiatalokat? Milyen jó lenne, ha Budapesten lenne egy-két olyan gyülekezet, amely kimondottan arra fókuszál, hogy hogyan tud kereső, eddig egy gyülekezethez sem tartozó fiataloknak lelki otthont nyújtani, akár az egyetemi gyülekezet programjainak is helyet adva. Rengeteg lehetőség, kreativitás van az egyház világában, csak meg kell ezeket keresni.

Egy interjúban úgy nyilatkozott, hogy „az embert személyesen megszólító egyház képes valódi változást elérni”. Tervez-e egy közvetlen, hallgatóknak, munkavállalóknak egyaránt szóló párbeszédet biztosító fórumot az egyetemen?

Ha indul egy ilyen kezdeményezés szívesen támogatom és részt is veszek benne. Nagyon örülnék egy folyamatos szellemi-lelki párbeszédnek az egyetemet fenntartó munkavállalókkal és a hallgatókkal, mert ott megvan a kölcsönösség, ebből pedig rengeteg tapasztalatot lehet nyerni. Fontosnak tartom, hogy azok, akiket a döntések érintenek, azok megértsék, magukénak érezzék és elfogadják azokat. Egy ilyen fórum megfelelő terepe lehet ennek.

A magyarországi felsőoktatási intézmények – így az egyházi felsőoktatási intézmények is – az első helyes jelentkezések számát illetően (még ha kimondatlanul is) versenyben állnak egymással. Ezt a versenyt a felsőoktatási rangsorok talán még tovább erősítik. Mennyire tartja fontosnak Püspök úr a Károli sikeres szereplését ebben a piaci versenyben? Fontosnak tartja-e az intézmény további növekedését?

A növekedést abban az értelemben, hogy legyen még több hallgató, nem tartom fontosnak, mivel a hallgatói létszám növeléséért folytatott küzdelem legtöbbször a színvonal rovására megy. Csak annyi hallgatót vegyünk fel, amennyivel ideális méretben tudjuk az intézményt színvonalassá tenni. A színvonal növelését tartom fontosnak – egyúttal a különböző felsőoktatási rangsorokban történő verseny is meghatározó, de nem csak az egyházi egyetemek között. Nyugodtan versenyezhetnénk az ELTE-vel is. Sokszor beleesünk abba a hibába, hogy mindent akarunk nyújtani, de így semmiben sem vagyunk a legjobbak, mindenben csak közepes szintűek leszünk. Szerintem néhány olyan dologra kellene koncentrálni, amiben a Károli a legjobb háromban benne van. Ezek pedig olyan dolgok legyenek, melyeknek köze van az egyház alapküldetéséhez. Ebből a szempontból a pszichológiát nagyon fontosnak tartom, ebben például ott vagyunk az élmezőnyben. De annak is örülök, hogy az anglisztika szakunk is kiváló minősítésű – a kommunikáció és az idegen nyelv szintén része az egyház belső lényegének. A pedagógusképzés pedig a legfontosabb, hiszen a tanítás a keresztyénség lényegi feladata. Fontos, hogy infrastrukturálisan rendben legyünk: a Károlyi-Csekonics-palota egy ékszerdoboz, amely a város közepén áll, vonzó, jól megközelíthető, kiváló informatikai háttere van. A korábbi BÁV-székház átépítése és felújítása után a Kálvin tér környékén tud terjeszkedni a Károli.

A keresztyén, református alap megerősítése mellett lehet további fejlesztésekre vállalkozni. Számos ponton elértük már, hogy valamiből a legjobbak vagyunk, ezért büszke vagyok az elmúlt 10-15 évre, amikor az egyetem kijött a „provinciális” státuszából és komoly, megbecsült rangot vívott ki magának az egyetemi világban. A jövőre nézve mélyíteni és magasítani kell, szélesíteni nem feltétlenül. ■

LELKI KÖZÖSSÉGEINK

ÍRTA: PROF. DR. BALLA PÉTER

Az új év elején hadd szolgáljon számunkra „útravalóul” Pál apostol néhány olyan gondolata, amellyel az efezusi gyülekezetet bátorította a Krisztus-követés útján. Az Újszövetségben fennmaradt Efezusi levél talán egyfajta körlevél is lehetett, azaz az ókori Kis-Ázsiában nem csak e nagyváros keresztyénjeinek küldte az apostol, hanem onnan kisugározva egy nagyobb terület gyülekezeteinek is. A Szentírás részeként nekünk, mai keresztyéneknek is üzen ezen újszövetségi levél – aki pedig nem vallja magát Krisztus követőjének, őneki is felajánlja vonzó, követhető példaként ezt a közösséget építő lehetőséget. Most csak néhány részletet emelünk ki az Efezusi levél 4,25–5,2 szakaszából.

Az Efezusi levél 4. fejezetének 25. versében ezt írja Pál apostol: „mondjatok igazat, mindenki a felebarátjának, mivelhogy tagjai vagyunk egymásnak”. Egyetemünk is egy lelki közösség szeretne lenni, egy nagy család, ahol a család tagjai odafigyelnek egymásra. Krisztus, mint „fej” irányítja az ő „testét”, amely az egyház: és mi ennek az egyház-testnek is tagjai vagyunk (lásd pl. Ef 1,22-23; 4,15-16). A 4. fejezet 29. versében a beszédünk tisztaságára még más szavakkal is utal az apostol: „csak akkor szóljatok, ha az

jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják”. Az Újszövetség görög nyelvén az itt „áldás”-nak fordított kifejezés azt is jelentheti, hogy „kegyelem, kedvesség”. Az Istentől Jézus Krisztus által kegyelmet nyert ember mások felé kedvességgel fordul – így közvetíti Isten áldását.

Még egy részletet hadd emeljünk ki az Efezusi levél e szakaszából: „ne szomorítsátok meg Isten Szentlelkét, aki az ő pecsétje rajtatok a megváltás napjára... Viszont legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban” (4,30.32). Isten Szentlelke szeretné irányítani az életünket, de Ő ezt nem erőszakosan teszi. Amikor nem

hallgatunk rá, amikor nem építően vagyunk jelen a közösségben, akkor Isten Szentlelke „szomorú”. Ez új esztendőben tegyem fel a kérdést minél gyakrabban: szavaim, tetteim Isten Lelke vezetésének megfelelnek-e, vagy szomorúságot okoznak-e Neki? Aki Krisztust Megváltónak fogadja el, annak az élete mások felé is irgalmat, jóságot sugárzó élet lesz. Legyen a „Károli” közössége olyan, ahol Isten Szentlelke irányítja a kapcsolatainkat, és mi azzal szerzünk „örömet” Neki, hogy egymás felé a szeretet konkrét tetteivel fordulunk: „Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, és éljetez szeretetben” (Ef 5,1-2). ■

Prof. Dr. Balla Péter a Hittudományi Kar Újszövetség Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára, a Hittudományi Doktori Iskola vezetője, rektorhelyettes.

2009. május 1-től a Károli Gáspár Református Egyetem rektorhelyetteseként vezette az intézményt, majd 2011. szeptember 1-től 2019. augusztus 31-ig, két cikluson keresztül látta el a rektori feladatokat.

Oktatói feladatai mellett 2021. október 1-től a tudományos, nemzetközi és hitéleti rektorhelyettesi pozíciót is ellátja intézményünkben.

A PÁRKAPCSOLAT PSZICHOLOGIÁJA

ÍRTA: NEMES GÁSPÁR, A KAPSZLI TAGJA

Szerelem. Párkapcsolat. Ezek mind olyan dolgok, amik mindannyiunk életében előfordulnak. De pontosan milyen tényezői vannak egy párkapcsolat sikerességének? Mik befolyásolják a párkapcsolat minőségét? Hogyan kerülünk oda és hogyan dolgozzuk fel egy párkapcsolat végét? Ezekkel a kérdésekkel szeretnék foglalkozni, mivel úgy gondolom, a téma sokunk életében központi szerepet tölt be.

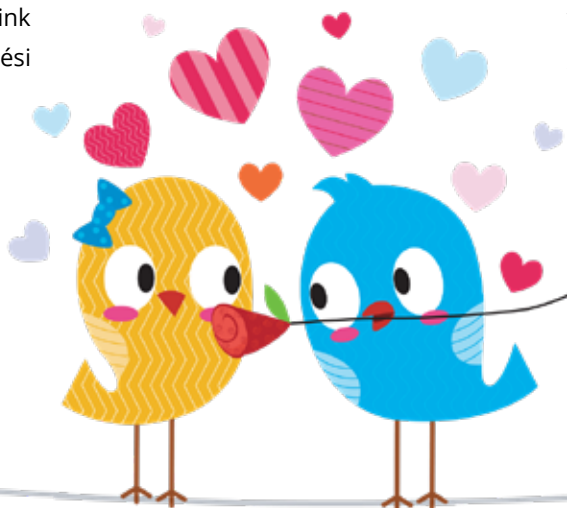
Mi is az a szerelem? „A szerelem magában foglalja a szexuális érzéseket és a partner utáni intenzív vágyódást, továbbá a beteljesülés eufórikus érzését és az extázist, amennyiben a kapcsolat jól működik, és a szorongást és a kétségbeesést, amennyiben nem.” (Smith – Mackie: Szociálpszichológia) A szoros kapcsolatok kialakítása minden ember igénye, a kölcsönös érzelmi függés és az intimitás szükséges társas szükségleteink kielégítéséhez. A közeli kapcsolat vagy a csoporthoz tartozás érzése nyugalommal és örömmel tölt el minket. Szerelmi kapcsolataink is nagyon meghatározóak, azonban egyáltalán nem egyszerű egy ilyen fajta kötődést fenntartani.

Vannak olyan jellemzőink, amiket nem tudatosan alkalmazunk, de elengedhetetlenül hozzánk tartoznak és befolyásolják a romantikus kapcsolataink körülményeit. Ilyen például a kötődési típusunk: Érdekes módon ugyanúgy kötődünk a romantikus kapcsolatainkban, mint amilyen a

korai kötődési stílusunk volt - amilyen kapcsolat alakult ki az édesanyánkkal (vagy egyéb esetben az elsődleges kötődési személyünkkel). Három különböző típus különböztünk el: biztonságos, elkerülő és ambivalens stílus. A biztonságosan kötődő személy általában a problémákat konstruktívan próbálja megoldani, könnyebben eltekint a párja hibáitól, kevésbé féltékeny. Ha mégis, többször kommunikálja ezt a párja felé, és sok esetben a féltékeny periódusok erősítenek a kapcsolat minőségén. Sajnos ezzel szemben a többi kötődési típus nehezíthet a párkapcsolati konfliktusokon. Az ambivalensen kötődő személyeknél gyakoribb a destruktív problémakezelés, a negatív érzelmkitörések vagy akár az agresszió. Szerelmük negatív cselekedeteit gyakran szándékosan a kapcsolatukat ért támadásként veszik, így több konfliktust is gerjeszhetnek. Az elkerülő típusú személyeknél kevésbé figyelhető meg düh vagy nagy mértékű stressz, azonban a támogatás hiánya és a zárkózottság szintén nem mozdítja előre a nehezebb időszakokat. Persze a stílusoknál megjelenő problémák egyáltalán nem tanulhatatlanok: a konstruktív problémakezelés, a helytelen viselkedés személyiségre kivetítésének elkerülése, a megbocsátás mind tanulhatók.

A világnézetünk is nagyban befolyásolja szerelmi kapcsolatunkat: egy kutatás szerint azok az emberek, akik a saját erőfeszítésüknek tudják be egy kapcsolat fenntartását, jobban elismerik, hogy problémákba fognak ütközni, és nagyobb hajlandóságuk van a konfliktusok megoldására is. Általában hosszabb időtartamú kapcsolatot alakítanak ki. Ezzel szemben pl.: a sorsban hívó emberek körében nagyobb szerepet játszik a kezdeti elégedettség. Ha kezdetben elégedetlenek a kapcsolattal, inkább annak tudják be, hogy „nem őt teremtette nekik” a sors, rövid idő után szakítanak. Ha a kezdeti elégedettség magas, akkor pedig valószínűleg ez a látásmód is hosszú kapcsolatot fog eredményezni.

Nem is térnék ki külön Sternberg szerelem háromszögelméletére, talán már az eddigiek alapján is körvonalazódhat számunkra, mik adják egy párkapcsolat alapjait. Az elmélet három fő dimenziót emel ki, ami véleményem szerint is rendkívül fontos: ezek pedig az intimitás, az elköteleződés és a szenvedély. Az előzőekben azt is láttuk, hogy a problémamegoldás, a bizalom, a tisztelet és a kommunikáció is központi szerepet tölt be egy sikeres kapcsolat működésében. Érdekes módon több kutatás szerint a hasonlóság is meghatározó: habár vannak rá ellenpéldák, de úgy tűnik, az „ellentétek vonzzák egymást” népszerű elképzelés az emberi kapcsolatokra nem jellemző (Berscheid és Reis, 1998; Byrne, 1971).

Összességében, ahogy mi is, úgy kapcsolataink is nagyon összetettek. A kölcsönös érzelmi és kognitív függés elkerülhetetlenül konfliktusokhoz vezet. A fontosabb kérdés: hogyan sikerül átdolgoznunk magunkat ezeken a konfliktusokon? Egyáltalán sikerül-e? Egyaránt belső és külső tényezők is szerepet játszanak egy kapcsolat válságba kerülésében: az előzőleg felsorolt fontos tényezők (pl.: intimitás, nyíltság) hiánya; munkahely elvesztése; szeretett személy elvesztése; gyerek születése, ami együtt jár a hangsúlyok áthelyeződésével; túl erős nemi sztereotípiákhoz való ragaszkodás; stb. A megoldás mégis a problémakezelésben rejlik, a kommunikációban. Fontos, hogy ne időtöltés megvonással vagy lenézéssel reagáljunk egy sérelemre, a beszélgetés meghirdetésére és a motivációk helyén értelmezésére is figyelniünk kell. Ha a párkapcsolatunkban probléma merül fel, ott kezdődik a baj, ha azt a másik személyiségére vezetjük vissza, nem pedig egy megtörtént, nem feltétlenül helyes cselekvésre. Tehát nem azért nem vette észre a párom, hogy rossz kedvem van, mert ez az utolsó hete, hogy leadja a szakdolgozatát, hanem mert ő egy figyelmetlen ember (ez a 'kritizálás', amikor nem cselekedetet látunk, hanem a másik személyiségvonalát).

Vannak esetek, mikor a problémakezeléstől és a kommunikációtól függetlenül szakításra kerül a sor. A szakítás egy nehéz döntési folyamat. Mindig érzelmi megterheléssel jár, általában több kibékülés és összeveszés eredménye. Egy Susan Sprecher nevű kutató eredményei arra világítottak rá, hogy érdekes módon a szeretet az, ami legkevésbé csökken az emberekben, és az elégedettség, ami leginkább. Ebből következtethetünk arra, hogy sok esetben nem az érzelmek elmúlása vezet egy kapcsolat végéhez. Azonban ha a szakítás bekövetkezik, általában erős bánatot és distresszt okoz

mindkét személyben. Jellemző a töprengés a kapcsolatról, ami viszont fontos a lezárás és a feldolgozás, hibáinkból való tanulás folyamatában.

Véleményem szerint az egyik legbonyolultabb és legfontosabb dolog az életünkben egy jó párkapcsolat fenntartása. Általában bármilyen viszonyban félreértést félreértésre halmozva kommunikálunk, a saját sémáink és a különböző kontextusunk miatt.

Azonban a problémák kulcsa is itt van: egy párkapcsolatban nem lehet elkerülni a problémákat. Ez adódik a nagyon közeli, több szinten függő viszonyból. Viszont, ha megtanuljuk, hogyan kommunikálhatunk konstruktívan, hogyan tisztázzuk a nézeteltéréseinket, olyan eszközökhöz juthatunk, ami egész életünket meg fogja könnyíteni. ■

„Tudom, hogy nincsenek véletlenek, hiszek a Jóisten gondviselésében és irányításában, ezért boldog vagyok, hogy minden így alakult és nem a színész szakmát kezdtem el először.”

INTERJÚ KISFALUDY ZSÓFIA SZÍNműVÉSSZEL

Kép: Budapesti Operettszínház

i Kisfaludy Zsófia művészcsaládba született, édesanyja Húvösvölgyi Ildikó színművész, édesapja Kisfaludy András dokumentumfilm-rendező. Saját elmondása szerint nagyon szeret tanulni, fejlődni, többek között ezért is végezte el a Károlin a színháztudomány mesterképzést 2021-ben. Nyolc évig szabadúszó színészként tevékenykedett, 2020. július 1-je óta a Soproni Petőfi Színház állandó tagja. Kisfaludy Zsófia karrierje nem szokványosan indult, azonban hiszi, hogy semmi sem történt vele véletlenül. Interjúnkban pályájának alakulásáról, döntéseiről és a károlis tanulmányairól is mesél.

Művészcsaládba születél, ilyen szempontból nem teljesen hétköznapi gyerekkorod lehetett. Hogyan élted meg ezeket az éveket?

Csodálatos családom van, igazi szeretetben nőttünk fel a nővéremmel együtt. Kaptam egy olyan értékrendet, ami a mai napig a „belső iránytűm” az életben és amiért nagyon hálás vagyok. Ugyanakkor én nem éltem meg extrémnek a gyerekkoromat, mert anyu nem egy „soha nem volt otthon színésznő”, hanem egy átlagos anyukaként élt: főzött, mosott, takarított, játszott velünk. Mellette pedig apukám is teljes értékű szerepet vállalt a nevelésünkben: etetett, gyakran ő fürdett esténként és mesélt nekünk. Nyilván ehhez az is hozzátartozott, hogy olyan rugalmas munkája volt, ami ezt lehetővé tette. Filmrendezőseinél magának osztotta be az idejét, így jól tudott alkalmazkodni a színházi munkarendhez - ami reggel

10-2-ig, illetve este 6-10-ig tart. Negyvenöt éve házasság, ez pedig egy olyan minta számomra, amit én is szeretnék követni, s majd egyszer továbbadni a gyermekeimnek.

A szüleim számára a kultúra kiemelten fontos és nyilván ebben a szellemiségben neveltek minket is. A nővérem mintájára én is igen komplex képzést kaptam: az iskola mellett jártam művészi tornára, illetve jazz-balettre, ezenkívül kosaraztam, zongoráztam, szolfézst tanultam. Bár nem szerettem zongorázni, sőt, abba akartam hagyni, ma már nagy hasznát veszem a pályámon. A zenés darabokra való felkészülésnél, ha odaadnak egy új kottát, könnyen meg tudom tanulni a dallamot és néha éneklés közben magamat is szoktam kísérni a zongorán.

Sokáig hártottad a színpadi szereplést, mert nem szerettél volna középpont-

ban lenni. 11. osztályban aztán mégis belekerültél miniszíndarabokba, s elmondásod szerint attól a ponttól egyértelművé vált a színpad iránti szereteted. Mégis, mi változott meg benned azokban a darabokban?

Jó kérdés. Nem tudom megmagyarázni. Valószínűleg azért változott meg a hozzáállásom, mert sikerélményem lett benne. Többek közt azért nem szerettem a szereplést, mert énekórán mindig nekem kellett előénekelnem a népdalokat, amiket tanultunk és abban a korban az osztálytársaim folyton kicikiztek emiatt. Ettől a szereplést én is gáz dolognak tartottam. Aztán az iskolai műsorok, darabok után mindig pozitív visszajelzéseket kaptam és ettől kinyíltam. Elkezdtem élvezni a szerepléseket.

Egyébként otthon nem szerettem szerepelni - ez azóta sem változott - és

Kép: Kallos Bea

máshol sem én vagyok a társaság középontja. Persze szeretek dumálni, de ugyanannyira szeretek hallgatni is egy beszélgetést. Leginkább egy extrovertáltan introvertált személyiségnek mondanám magam. (nevet)

21 évesen döntötted el, hogy színész szeretnél lenni. Előtte viszont elvégezted a kereskedelem és marketing szakot a BGF-en, illetve dolgoztál is marketingesként. Úgy látom, hogy nem vetted késznek a családi mintát, utat, amely egyfelől bátorságra vall, hogy te inkább kijártad a saját utadat. Az élet minden területén ilyen vállalkozó szellemű vagy?

Szerintem alapvetően igen, bátor vagyok. Szeretem kikapasztalni, hogy mi a jó nekem, még ha az kockázattal jár is. Nem maradok olyan élethelyzetekben, ahol nem igazán érzem jól magam. A konfliktusokba is mindig beleállok, ha valami sérti az igazságérzetemet. Inkább megbeszélem a dolgokat, minthogy a szőnyeg alá söpörjem. Igyekszem tudatosan élni, kitűzni egy célt és sokat dolgozni azért, hogy elérjem. De anno a kereskedelem-marketing szakválasztás nem volt ilyen tudatos döntés, sőt igazából

nem is tudtam, hogy mit takar pontosan – csak azt néztem meg, mihez kell a matek és az angol. Merthogy – furcsa csavar az életemben – annak idején jobban szerettem a matekot, mint a magyart, olyannyira, hogy emelt szinten érettségiztem belőle. Felvettek, elvégeztem, marketingre specializálódtam és bevallom, nagyon megszerettem! Tudom, hogy nincsenek véletlenek, hiszek a Jóisten gondviselésében és irányításában, ezért boldog vagyok, hogy minden így alakult és nem a színész szakmát kezdtem el először. Olyan élményekkel gazdagodtam, amiket egyébként nem élhettem volna meg. Erasmus ösztöndíjjal külföldön is jártam, fél évig Hollandiában éltem. Ez egy nagyon fontos időszak volt, nem csak a tanulás, de a személyiségfejlődés szempontjából is. Önállósdtam. Számomra ez egy bátor lépés volt, mert féltem tőle az elején, de sikerült átlépnem a saját határaitam.

Mi volt tehát az a fordulat az életeredben 21 évesen, amikor mégiscsak rájöttél, hogy neked színpadon kell lenned?

Egy online reklámügynökségen dolgoztam akkoriban, amely alapvetően kreatív munka és élveztem is, de egyszer

csak megszólalt belül egy kis hang. Az a bizonyos „belső iránytű”. Azt éreztem, hogy nem vagyok a helyemen. Konkrétan megláttam egy hirdetést, ahol zenés színész-képzést hirdettek a Madách Musical Táncművészeti Iskolában – akkoriban kifejezetten ez a vonal érdekelt: az ének, a tánc és a próza együtt. Úgy éreztem, hogy 21 éves vagyok, még nem késtem le semmiről, mikor próbáljam meg, ha nem most? Jelentkeztem a képzésre és lassan 12 év távlatából azt mondhatom, jó döntésnek bizonyult ez az éles váltás.

Folyamatosan tanulsz, képezed magadat. Ez is a maximalizmusod része vagy egyszerűen csak szereted a kihívásokat?

Mindkettő. Tény, hogy maximalista vagyok, nehezen bocsátom meg magamnak a hibázásokat, de közben meg tudom, hogy hibázni emberi dolog. Emellett pedig nagyon szeretek tanulni is. Ezért végeztem el a Színművészetin a drámainstruktor - színjátékos szakot és ezért jelentkeztem a Károlira is. Szeretem különböző kihívások elé állítani magamat.

Hogyan érezted magad a Károlin?

Mint mindig minden, ez is nagyon jókor jött az életembe. Elkezdtek a tanévet, aztán a második félévben kitört a járványhelyzet. Onnantól nekem megszűnt a munkám, négy hónapig nem dolgoztam. Ennek következtében kiemelt helyre került a Károli, mert rendszert vitt az életembe az órákkal, a tanulással, főleg úgy, hogy itthon voltam a négy fal között. Hálás voltam érte, mert igazodási pont lett a hetemben, sikeresen lekötötte a gondolataimat és így nem csak a körülöttem lévő helyzetre fókuszáltam. Németül is el tudtam kezdeni tanulni, ami régi adósságom volt magam felé.

Elsősorban azért jelentkeztem a színháztudomány mesterképzésre, mert szerettem volna megszerezni és bővíteni a korábban tanultakat. A Madách-os zenés színész-képzésben nem az elméleti tantárgyakon volt a hangsúly, inkább csak átfogó ismereteket tanultunk a színházról. A drámainstruktor szakon eggyel mélyebb, részletesebb tudást kaptam már, viszont az is inkább gyakorlati volt, diplomamunkaként egy monodramát kellett elkészítenie mindenkinek. A Károli színháztudomány szakja ellenben teljesen elméleti képzés volt. Olyan színházi irányzatokkal ismerkedtem meg az órákon, amelyekkel a pályám során eddig még nem találkoztam, olyan drámákat olvashattam és olyan előadásfelvételeket láthattam, amelyekre másképp sose lett volna alkalmam. A zenés vonaltól – a musicaltől, operettől – távol álló alternatív vonallal is megismerkedhettem a képzés során, ami szintén formált a színházról alkotott képemen. Arról nem is beszélve, hogy új oldalamról ismertem meg magamat: az előadás-elemzéseimre, kritikáírásaimra jó visszajelzéseket kaptam, ráadásul nagyon élveztem is magát az írást. A kulturális pályázás világába is jobban beleláthattam, azóta adtam is be több pályázatot. Mondhatni új távlatok nyíltak meg előttem.

Ezek szerint elemző típus vagy. A szerepeidre is ilyen aprólékos gondossággal készülsz fel?

Igen, aminek lehet, annak igyekszem utánanézni, azért, hogy színészként ne úgy lépjek fel a színpadra, hogy csak körülbelül tudom, hogy mit is játszom. Fontosak a háttér adatok, a játszott mű keletkezési körülményei, stb. Például a *Cabaret* című musical Sally Bowles szerepére úgy készültem, hogy elolvastam az *Isten veled, Berlin* című regényt, amiből a híres Lisa Minelli-féle filmes adaptáció készült. Elemeztem a karaktert, megnéztem a korábbi színházi feldolgozásokat is, emellett pedig fizikailag is felkészültem a szerepre – hisz sok benne a táncos-énekes szám. Az 1957-ben kivégzett 24 éves orvostanhallgató, Tóth Ilonka karakterénél (*Őrizd a lángot! Tóth Ilona Rockopera*) igyekeztem a megjelent cikkeket, könyveket elolvasni, a korszakból alaposabban felkészülni, mint amit a gimnáziumban tanultunk, illetve elemeztem azt a néhány videót, ami megmaradt erről a bátor lányról. Szóval, ha van fellelhető adat, azt igyekszem kikutatni.

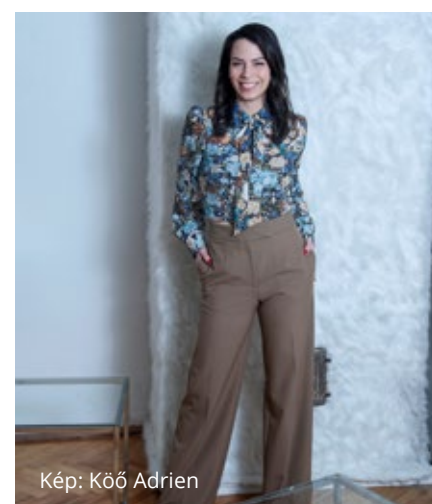
Az elmúlt időszak különösen nem kedvezett a szakmádnak, jó időre bezárták a színházakat. Te hogyan birkóztál meg ezzel a helyzettel?

A lehetőségekhez képest az első hónap nagyon jó volt otthon. Hála Istennek, mindig is elfoglalt színésznő voltam, sokat dolgoztam és ennek következtében sosem tudtam úgy igazán pihenni. Általában mindenhová rohantam, több dolgot csináltam egyszerre. Az első hónapban tehát meg tudtam állni, kicsit megnyugodtam, utolértem magam. Viszont utána nagyon hiányzott a színpad, a színház. Ürességet éreztem, ezért új tevékenységeket, örömforrásokat kellett keresnem. Visszataláltam például a természethez, sokat mentünk túrázni a barátaimmal – korábban ez teljesen távol állt tőlem, most pedig 6-7 órás utakra

is elmentünk. Rájöttem, hogy feltölt a természet, boldog vagyok ezeken az utakon.

Ezen kívül nagyon szerettem Pál Feri előadásait, istentiszteleteit hallgatni – számomra az ő gondolatai mentálisan sokat adtak. Természetesen a párom és a családom is nagy segítség volt ezekben a hónapokban. Isteni gondviselésnek élttem meg azt, hogy a márciusi lezárások után júniusban felhívott a Soproni Petőfi Színház igazgatója, Pataki András, hogy állandó társulati tagnak leszerződtessem. Egyszerű óriási öröm volt, hogy számítanak a munkámra, másrészt anyagi biztonságot is jelentett. Korábban ugyanis nyolc évig szabadúszóként tevékenykedtem, így a pandémia első hónapjaiban egyáltalán nem volt bevétel, mivel nem voltak előadásaim. Ilyenkor derül ki, hogy hiába játszom sok helyen, Budapesten a Madách Színházban és a Turay Ida Színházban, vidéken Győrben és Sopronban – egy világvjárvány mindent felülír. Szóval a lehető legjobbkor jött ez a felkérés: nagyon hálás vagyok az igazgatómnak érte.

Bemutattuk *A padlást*, játszottuk is párszor, aztán novemberben jött a második hullámos teljes lezárás. Viszont igencsak hasznosan teltek az otthon töltött hónapok, ugyanis ekkor írtam meg a károlis szakdolgozatomat. A Madách Színház 1983-as *Macskák* című előadását elemeztem, amely nagy kutatómunka volt. Igazi színháztörténeti kuriózum

Kép: Kőő Adrien

ez a darab, amelyhez nincs fogható, ugyanis nincs ma Magyarországon másik olyan előadás, amely már 38 éve menne ugyanabban a színházban, ugyanabban a rendezésben. Jelenleg az 1500. előadásnál jár. Dr. Kékesi Kun Árpád egyetemi docens volt a konzulensem, akivel vigyáztunk arra, hogy ne egy szubjektív elemzést adjak az előadásról – mivelhogy az eredeti szereposztásban benne volt édesanyám is, sőt 8 éve már magam is játszom a darabban. Úgy érzem, sikerült objektív lennem az elemzés során. Azóta, amikor játszom a *Macskákat*, kicsit más gondolatokkal lépek már színpadra, mert mind a darab, mind a szerep kapcsán rengeteg háttérinformációval gazdagodtam.

Összetett műfajban dolgozol, hiszen zenés színházban a próza, az ének és a tánc is szerepel, melyek mindegyike külön-külön is megterhelő lehet, nem-hogy egyszerre művelve. Te hogyan regenerálódasz?

Az alvás mindig jó regeneráló. Nem csak az izmoknak, de a hangszalagoknak is a pihenés teszi a legjobbat. Van egy csodálatos foniáter doktornőm, akivel beszédgyakorlatokat végzünk, ha úgy érzem, hogy elfáradt a hangom. Ezeket a gyakorlatokat itthon egyedül is el tudom végezni. A hangszalag egy olyan izom, amit be kell melegíteni, ezért éneklés előtt mindig beszálázok. Nagyon jó lehetőség erre az autóvezetés, hiszen amíg otthonról eljutok a színházba, ki tudom használni a rendelkezésre álló időt éneklésre. Persze lehet, hogy ilyenkor furán néznek rám a járókelők. (nevet) A regenerálódásra visszatérve, a wellness engem mindig feltölt, igazi vízi lény vagyok – van, hogy órákig ki sem jövök a medencéből. Persze erre jó, ha egy hónapban egyszer van időm. De azért egy forró kád víz se rossz. Nagy fájdalmam, hogy a korcsolyázás és a síelés nekem nem tesz jót, könnyen megfázom a téli sportok közben, így sajnos ezekről le kellett mondanom.

Számodra mit jelent a színház? Inkább küldetéstudat vagy folyamatos terápia?

A színházra sohasem tekintetem munkahelyként, nekem elsősorban hivatás, amely egy belső indíttatásból fakad. Ha olyan szerepet játszom, amit nagyon szeretek: az este végére mindig jön egy katarzis, ami olyan boldogságfröccsöt ad nekem – és remélem, hogy a közönségnek is –, ami lendületet ad és továbbvisz a mindennapokban. A legutóbbi ilyen katarziszom a nemrég bemutatott *Női lelkek női tükre* című önálló estemen volt, amelyben kortárs női költők verseit fűztem össze kortárs énekesnők dalaival. Rengeteg témát érintek benne, a szerelemtől és a tanulástól kezdve, az anyaságon, hiten, szabadságon át a mai modern társadalmunkat érintő kérdésekig. Ahogy ezeket átfuttatom magamon, valahogy jobban leszek a végére, mind mentálisan, mind lelkileg. Szóval igen, a színháznak van terápiás hatása is. Például amikor egy drámai

szerepet játszom és sírni kell a színpadon, abba minden fájdalmamat bele tudom tenni. Ez egyfajta megtisztulás, mert ahogy kijön belőlem, leteszek egy terhet, megkönnyebbül a lelkem.

Egyébként a Színművészetire készített diploma-monodrámám pont egy terápiát mutatott be, Daniel Keyes: *Az ötödik Sally* című könyvét dolgoztam fel. Ebben a főszereplő nő disszociatív identitászavarban szenved, vagyis több személyiség él benne egyszerre, ami színészilag nagyon izgalmas feladat. Ez a monodráma talán az eddigi legkomplexebb feladatomban, mivel minden területen részt vettem az alkotási folyamatban, a szöveggönyv megírásától kezdve, a díszleten és zeneszerzésen át, a rendezésig. Nyilván nem véletlen a témaválasztásom, mivel alapvetően nagyon érdekel a pszichológia, az önismeret. Szerintem „ha lenne két életem”, már beiratkoztam volna a Károli pszichológia szakára. (nevet) ■

Kép: Kóó Adrien

#KREatív: hallgatói alkotások

S Z Í V E D R E ...

Hallgass a szívedre,
Légy jó hallgatója,
Hagyd, hogy a keservtől,
Nyugalmad óvja.

Nagy Henrik
jogász
I. évfolyam

T E

Megszokások rabja a lebilincselő éjjelek
Hajnali járaton a legtöbb ember szédeleg
E világban világos szobám az édenem
Hol zaj sem több csak megcsavart dallam
Párnák közt testemmel együtt lelkeket tartja

Alaktalan alakok álcázzak az álarcot
Kerülget a hányingerem leveszem a szájmazskot. Forognak
velem az ingerek
Egyedül fekszem, pedig valaki levette az ingemet. Úgy érzem
hallom most a színeket

Vagy tán ez is lázálom? Némi lézengés
Mohó telhetetlenséget itató vérengzés
Fals érzések vonzalomnak tűnő látomás
Csókunk nem háború egyszerű leszámolás
Nézem a szemedet és látom ez csodás

Szóke haja vékony szalmaszál
Megvillan az lány piros csalfa száj
Hangja kellemes, de nem érzékelem
Napkeltét az ágyamból nézném vele.

Fridrich Márk

jogász
III. évfolyam

Ö N M E G T I S Z T U L Á S

Szalvétába törlöm lelkeim éppen,
Engedélykéréseim elleptétek.

Nem én kellek, s nem is másik felem,
Az önmegtisztulás teázik velem.

Cukrot óhajt, citromot nyílt sebére,
Száras, magányos filter félretéve.

Beléd oldódom, édes, meggyes vonzalom,
Ha lelked éppen magamon hordhatom.

Szenderegve szólító alantas élvezet,
A minap még téged kérdezett.

Válaszolni nem lehet. Lassuló metronóm,
Képernyőm arcommal feloldom.

Már biztosan alszol. Veled álmaim játszanak,
Ott ülök én is. Oly régóta vártalak.

Csóbor Benjámín

osztatlan tanári mesterképzés
III. évfolyam

A HOL A CSEND HONOL

DR. DÁVID GYULA ATTILA EMLÉKÉRE

Egyszer mindannyian megszűnünk létezni,
Egyszer megszűnünk lélegezni,
Nem lüktet tovább a szív, lehunyjuk szemünket,
Kihűlünk, meghalunk és lásd ennyi volt az élet.

A halál senkivel sem kivételez.
Olyan embereket szólít magához, akik több időt érdemelnének.
Ön is ilyen ember volt.
Bár alig ismertük, mégis a szívünkbe zártuk,
Egy jó ember, egy jó tanár, egy igaz harcos.

Három hónap.
Ennyit utaztunk közösen az élet országútján.
Majd elhagyta ezt a kátyús autópályát a legközelebbi lehajtónál.

Immáron egy jobb helyen van a lelke,
Személyében megismerhettünk egy nagytudású és szerethető embert.
Már véget ért a szenvedés, nincs már fájdalom.
Leljen békére hát ott, ahol csend honol.

Kári József

osztatlan tanári mesterképzés
I. évfolyam

V Á R L A K T É G E D !

Várlak Téged!
Mikor zivatar zúdult rám,
Te nyújtottad esernyőd fejem fölé,
Nem azért, mert megérdemlem,
Hanem Atyai szívedből.

Ő, ki kihúzta lelkem a kátrányból,
Mikor senki közelségét nem éreztem
Pedig fulladás lett volna érdemem,
Mégis a ködből kivezettél engem.

E háborúban te voltál dárdám és pajzsom,
Te tőled kaptam értelmem,
S Veled hiszem, hogy e közelgő orkánt átvészelem,
És minden felebarátom meglel Téged; ebben reménykedem.

Egyre fényesebb az éjjel,
Várom újra érkezésed,
Még ily keserű időkben is
Csöndben várom szeplőtelen születésed.

Liptai Kristóf Tamás

jogász
III. évfolyam

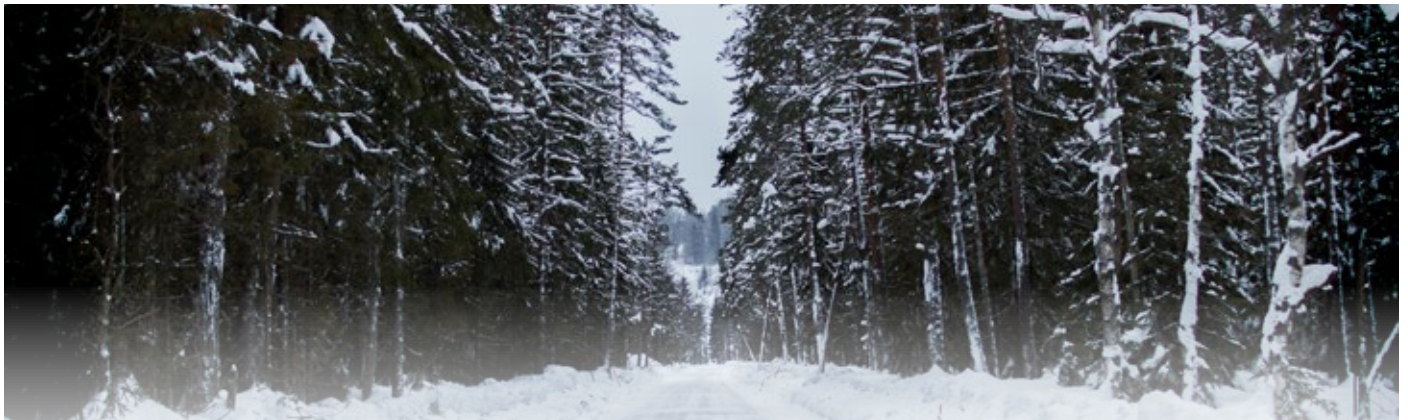

H Ó P E H E L Y

Csípős szellő simogatta végig orcáját, lába remegett
a jégen, de bízott barátja kezeiben, és hogy nem
hagyja őt elesni. A hideg csípte bőrét, egyik lábát
tette a másik után, el sem hitte, de korcsolyázott.
Egyre magabiztosan, majd elesett. A jég szinte már
égette csupasz tenyerét, a lány hangosan kezdett el
nevetni, saját ballépésén. Hátradőlt a jégen, és csak
hangosan kacarászott barátjával együtt. Homlokán
valami nedveset érzett, oda tapintott, és ezt követte
még egy és még egy. Hópehelyek hullottak rá, és
ő olyan hosszú idő után újra önfeledt boldog volt.

Szatmári Tekla

jogi felsőoktatási szakképzés
II. évfolyam

T É L I R E G E

Üres utcákra, megfagyott szívekre,
mély hideg csend borul.
Ezer hópelyek mind elhomályosul.
Tündöklő nemes égi fények,
új s régi ruhába öltöznek.
A világ ezzel szemben változatlan,
mintha semmi sem történt volna.

Üres kátrányos gödrök könnyben áznak,
arcokra fagyott torz vonások,
görbült szájak zokognak.
Álszent lények fogyasztják ünnepi fogásuk.
S mégis a legjobban ők sírnak.

Üres málló férgek lepte testek,
rothadó lelkek tömkelege,
terít és fertőz mindent.
Az Igazak ellenük küzdenek.
Ketten közülük mégis elestek.

Szívük s lelkük nem volt üres.
Boldog életük részét nem alkotta a tél,
nem ismerték titkait.
Túl rövid idő adatott meg az igazaknak.
S ők ennek ellenére boldogok voltak.
A tél látva Igazak harcát, melléljük állt.
S minden évben emlékeztet rá,
csak az Igazaké a világ

Oláh Georgina

gazdálkodási és menedzsment
II. évfolyam

M A M A - M A M S Z I

Göndör fürtjében havas csillanás,
Szürke szemében megértő megnyugvás.
Kíváncsiságom most sem hágy alább,
Mama, egyszer te is kis gyermek voltál?

Barátaiddal te is játszottál a téren?
S biztosan, sokat, sokat dolgoztál a réten.
Fiatal kezéd mára megkérgesedett,
Sose szégyelld, mert ez nekem a legkedvesebb.

Símították régen hajad, mint ahogy most te az enyémet?
Olvastak sokat neked? Kedveset, s szépet?
Annyira szeretted te is őket, ahogyan én téged?
Mennyi bánat érhetette törékeny kis szíved?

Az iskolában biztos te voltál a legokosabb!
Ahogy számodra a jó jegy nálam is a legfontosabb.
Mégis annyit szoktam ülni a tételeim fölött,
S ha hármast hozok haza megkérdesz: Miért nem Ötöst?

Téged is úgy óvtak, ahogyan most te engem?
Szerinted lesz ennyi felelősség majd bennem?
Sok mindenre emlékszel, mikor gyerek voltál?
s rám? Mikor először a kezeden fogtál?

Sokat kérdezek mama? Mesélj még nekem!
Reggelig, hisz maradok, amíg csak tehetem!
Tudom, hogy szép voltál mama és kedves,
Bárcsak olyan lennék, mint te, s nem ennyire cserfes!

Göndör fürtjeiden már szépen csillan a hó,
Nem kell hinnem, már látom milyen volt anno.
Sokat meséltél, elfáradtál s tudom mára elég,
Azért írtam meg, hogy ne csak számomra, de mindenki más
számára is halhatatlan legyél.

Szeretlek mamszi.

Fábián Aliz

tanító
II. évfolyam

Szerkeszd velünk a Károli Magazin következő számát!

KÜLDD EL NEKÜNK
VERSEDET, NOVELLÁDAT
VAGY KÉPZŐMŰVÉSZETI
ALKOTÁSODRÓL KÉSZÜLT
FOTÓIDAT A
SAJTO@KRE.HU
E-MAIL CÍMRE ÁPRILIS 15-IG,
MELYET TAVASZI SZÁMUNK
#KREatív ROVATÁBAN
TESZÜNK KÖZZÉ!

ÁJK HÖK ELNÖK BEMUTATKOZÁSA

2021. OKTÓBER 4-ÉN ÚJ HÖK ELNÖKÖT
VÁLASZTOTT AZ ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI
KAR. ISMERJÉTEK MEG HORVÁTH LÁSZLÓ,
HARMADÉVES JOGÁSZ SZAKOS HALLGATÓ
GONDOLATAIT:

*„Mindent a hallgatókért, mindent a hallgatókkal
együtt, semmit a hallgatók feje felett!”*

Ezzel a jelmonddal vágtam bele az ÁJK HÖK elnöki munkálataiba. Ez a mondat számomra azt jelenti, hogy a feladatunk a hallgatók teljes körű képviselete, minden döntésünket a hallgatói érdek kell, hogy megszabja.

Nagyon fontos számomra a megfelelő tájékoztatás, ezért létrehoztuk a social felületeinken a „Havi beszámolóinkat”. Ebben minden hónapban összefoglaljuk azt, hogy az ÁJK HÖK-kel mi történt, mit csináltunk az adott időszakban. Ezzel szeretnénk biztosítani azt, hogy semmilyen döntés nem születik „a hallgatók feje felett”. Ezekben a felületeken továbbá bevezettünk egy Q&A lehetőséget, illetve egy folyamatos kérdőív is nyitva áll a hallgatók számára. Ezt a kérdőívet itt is szeretném hirdetni, és egyben bátorítani a hallgatóságot, hogy bármilyen észrevétel, akár pozitív vagy negatív legyen is az, nyugodtan írják meg nekünk. A kérdőív teljesen anonim és könnyen elérhető.

Természetesen fontosnak tartom azt, hogy a HÖK magától is tudja, valamint érezzen rá arra, hogy mi is a hallgatók érdeke, de amennyiben kapunk visszajelzéseket/ötleteket, akkor azok mögé könnyebben és nagyobb mellszélességgel tudunk beállni mi is. Ezekkel az új „eszközökkel” szeretném elérni azt, hogy az én Hallgatói Önkormányzatom a „hallgatókkal együtt” tudja segíteni és fejleszteni az egyetemi élet színvonalát itt az ÁJK-n. ■

HORVÁTH LÁSZLÓ

ÁJK HÖK elnök

✉ horvath.laszlo@kre.hu

AkiKRE büszkék vagyunk: Dávid Krisztina

A bronzérmes paralimpikon sportlövész
tavasszal diplomázik pszichológusként

ÍRTA:
PÓCZIK TÜNDE BEÁTA

Kép: Koszticsák Szilárd, MTI

i Krisztinát nem tartotta vissza a pandémia, és nem tartotta vissza, hogy mozgásában korlátozott. Sportolóként a tokiói paralimpia rajtvonalához állt, szakmai előmenetelét mesterképzéssel folytatta a Károlin, ahol idén tavasszal pszichológusként diplomázik. Hatalmas teljesítményei mögött alázatos, és végtelenül bölcs ember lakik. Ha a sikerei és a kitartása zálogáról kérdezem, megosztja velem élete mottóját: „ami jöhet – megy is” – a saját erőm elég, hogy nekivágjak, a többit a sorsom és a Jóisten terveire bízom.

NEM AZ ISKOLAPADBAN KEZDŐDÖTT

A történetem szépségét az adja, hogy világlevéltemben fel voltam mentve testnevelésből. Felnőtt fejjel kezdtem hobbiból lőni, és versenyezni. Kerekesszékesként az épek mezőnyében is többször dobogós lettem, így fedeztek fel, már 35 évesen. Életemben először légpuskával tizenévesen lőttem dióra, azonban élő lényre soha! A sportlövészet nem erről szól, hanem az összpontosításról, egy másik tudatállapotról. Legközelebb szegedi egyetemistaként a 20-as éveim elején fogtam fegyvert, beiratkoztam egy lövészklubba. Szerettem ezt a miliőt, biztonsági őrk és rendvédelmisek mellett kerekesszékesben, piros kapucnis pulcsiban a lőtér sarkában, meghúzóva lőttem. Talán furcsán hangzik, de valójában nehezen koncentrálok, nehezen összpontosítok. Lövés közben, abban a másik tudatállapotban ez megváltozik. Sikerélményt ad.

HOBBINAK INDULT, SZERELEM LETT
Közgazdászként diplomáztam Szegeden, majd Budapesten folytattam karrierem. Munkát kerestem és mellette lövészklubba jártam. A fegyvertartás miatt

folyamatosan versenyeztem is, nem egyszer dobogós eredménnyel. Ennek köszönhetem, hogy Zakor Andrea (sportlövő és edző), – aki mai napig az edzőm – felfedezett és kitarított mellett. Korábban egyáltalán nem vonzott a versenyzés, nem tartottam magam versenyző alkatnak. A fordulópont az volt, amikor Andrea hozott egy igazi verseny légpisztolyt és a kezembe adta. Tudod, mint amikor valaki néhány napra egy cucci kiskutyát bíz rád. És örökre beleszeretsz. Hát, beleszerettem! Lőttem, versenyeztem, jó eredményeim voltak, de sokáig nem tudtam, hogy amit csinálok, az világszínvonal. Azt hittem, az a jó, amikor mindig 10-est lövök, de a versenyeken aztán lassan ráébredtem. Életem második nemzetközi versenyén Zágrábban, 2009-ben 4. helyezést értem el. Ekkor kezdett valami derengeni, utána egyre komolyabban vettem a felkészülést.

NEMZETKÖZI SPORTLÖVÉS KARRIERREL FOLYTATÓDOTT

Nemzetközi sportlövész karrierem 2009-ben indult, hamarosan kvótát szereztem a 2012-es a londoni játékokra, ahol épp lemaradtam a döntőről. Azóta szisztematikusan építem magam. Nemcsak technikai, hanem fizikai és mentális

felkészüléssel is. Jöttek a sikerek, jöttek a nehézségek is. Az erős fizikai terhelést megsínylette a vállam, a gerincem. Műtétek következtek, amikből újra fel kellett építközniem. A sportkarrieremben felfelé ívelő tendenciát újra és újra megtörte valami, ami a kezdőmezőre repített vissza. Eközben még valamit megtanultam.

Jó dolog tervezni, de rugalmasság, kellő távolság is kell. Az életben bármi megtörténhet. Teszem a dolgom, amiben hiszek, és meglátom, mire lesz elég az erőm. Nem kapaszkodom görcsösen semmihez. Ami jön, gyorsan el is múlik, ahogy jön, mehet is. A nehézségek a realitás talaján tartanak, az érzelmeim így kisebb amplitúdóval dobálnak. Idővel kialakult egy belső tőkesúlyom, ami mindig visszabillentí a kis vitorlást az életem tengerén.

TOKIÓ MEGKORONÁZTA

Tokió a 3. olimpiám volt. Megterhelő családi élmények után utaztam ki, de voltak biztató jelek: Limában (Peru) a világkupán tavasszal Európa-csúcsot lőttem. A lövészetben azonban kevésbé predesztinálnak a korábbi eredmények. Ez nem fizikai, inkább mentális sport. Egy ballábbal kelés és elúszhat

az egész verseny. Az, hogy pszichológia szakon vagyok ma, nem véletlen. Amit tanultam az 5 év alatt, beépítettem a felkészülésembbe. Ennek köszönhető, hogy nyugodtan tudok jelen lenni stresszes környezetben. A nehézségekkel való megküzdésben segít az autogén tréning, imagináció, NLP¹, relaxáció. Mentálisan érettebb lettem, tárgyilagosan szemlélem saját részvételemet a tevékenységben, amit űzök. Megtanultam jelen lenni itt és most. Mindez együtt emelt dobogóra Tokióban. Hatalmas élmény volt a díjátadón, amikor a sportlövészeti első magyar érmét akasztották a nyakamba.

A SZABADSÁG NYOMÁBA EREDT

Kerekesszékesként folyékony betonban úszáshoz hasonlítanám a hétköznapokat. Ha van rámpa és lift, mindent meg tudok oldani, de az emberi figyelmetlenség fárasztó. 40 év bosszúság és nehézség, – sajnos gyorsabban múlik az életem, mint hogy a világ felnőne a feladathoz. Az emberek segítőkészsége menti meg a mindennapokat. Örökmozgó gyerek voltam, önálló és határozott. Csak 5 évesen derült ki született szívproblémám, amit sikeresen megműtöttek, de műhiba miatt lebénultam. Hatalmas törés volt, hogy nem tudtam a szabadságomat megélni. Ma már sokszor el is feledkezem róla, hogy kerekesszékesben élek, ha munka közben magamról beszélek, vagy találkozózt egyeztetek, rendre elfelejtem megemlíteni. Gyerekként még álmodtam, hogy szabadon futok, szaladok. Ma máshogy élem meg mindezt. Belül, mentálisan. A fizikai létezésem nem köti gúzsba a mozgásélményt. Kocsiba ülök, vezetek, suhanok, szabad vagyok. ■

Ebben, a mentális szabadság élményében szeretném majd támogatni pszichológusként a hozzám fordulókat, és az élsportolókat is.

¹A Neuro Lingvisztikus Programozás leírja az alapvető dinamikát az elme (neuro) és a nyelv (lingvisztikus) között, és azt, hogy kölcsönhatásuk milyen hatással van a testünkre és viselkedésünkre (programozás).

EHÖK ELNÖK BEMUTATKOZÁSA

2022. JANUÁR 1-JÉTŐL HORVÁTH KRISZTIÁN TÖLTI BE AZ EHÖK ELNÖKI POZÍCIÓT. OLVASSÁTOTK EL BEMUTATKOZÁSÁT:

„Horváth Krisztián vagyok, harmadéves joghallgató. Számomra mindig is fontos volt a közösség és a segítségnyújtás, így amikor lehetőségem nyílt, hogy jelentkezsek az ÁJK HÖK-be, nem tévováztam. Már az első pillanattól kezdve éreztem, hogy ez egy olyan feladat, amelyet teljes odaadással és átéléssel tudnék csinálni. Ahogy telt az idő, egyre több gondolat fogalmazódott meg bennem, köztük az is, hogy egyszer szeretnék feljebb lépni. Ennek okán, amikor szó esett arról, hogy EHÖK alelnök lehetnék, gondolkodás nélkül elfogadtam a lehetőséget, mivel tudtam, hogy így még több segítséget tudnék nyújtani a hallgatók számára. Majd nem is olyan hosszú idő után újabb lehetőség tárult elém, hogy EHÖK alelnökből elnökké léphetnék elő. Ekkor éreztem igazán azt, hogy ebből a pozícióból el tudnám érni azt a célt, hogy a lehető legtöbb hallgatót tudjam segíteni és képviselni, így természetesen elfogadtam a lehetőséget, és az EHÖK Küldöttgyűlés bizalmat szavazott számomra.

Terveim között nagyon sok olyan ötlet van, amelyek a hallgatók jólétét biztosítja az egyetem falain belül, hiszen az egyetem nem csak a tanulásról szól, hanem a közösségről és a fejlődésről is. Mindemellett szeretnék minél több olyan lehetőséget biztosítani, amelyek hasznosak lehetnek számukra.

Végezetül szeretném elérni, hogy az egyetemen tanuló hallgatók minél inkább azt érezzék, hogy lehet kihez fordulni, ha bármilyen kérdésük vagy problémájuk van.” ■

HORVÁTH KRISZTIÁN

EHÖK elnök

✉ horvath.krisztian@kre.hu

ELINDULT A PEDKASZT!

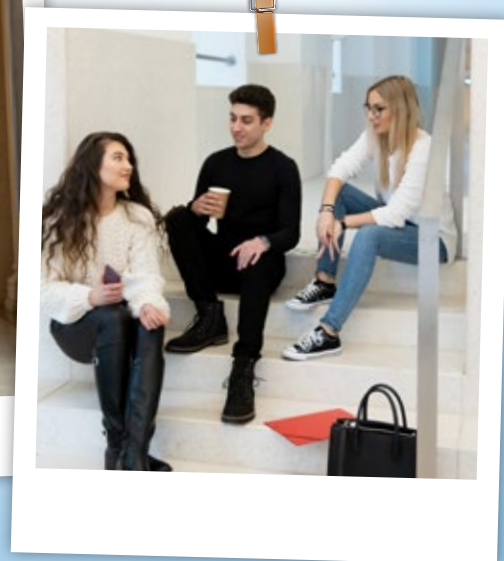
**A PEDAGÓGIAI KAR PODCAST-SOROZATA
VÁLTOZATOS TÉMÁKKAL, LÉLEKFORMÁLÓ
TARTALMAKKAL VÁRJA HALLGATÓIT.**

**Az adásokban a kar oktatói és meghívott vendégei,
pedagógusok, teológusok, művészek beszélgetnek
olyan emberi és szakmai kérdésekről, amelyeknek
meghatározó szerepük van a közösségek életében,
az emberi kapcsolatok formálásában, a pedagógusok
tevékenységének gazdagításában.**

**Az adások a Pedagógiai Kar honlapján hallgathatók meg:
www.kre.hu/pk**

A novemberi hallgat

Ói fotózás képekben

FUTURE TRAVELLERS AND INTERNS: THE PERKS OF BECOMING A BUDDY

Below you can find several students describing what it is like to be a mentor of international students. Tünde Gersei from the Faculty of Law, and Alexandra Barta, MA student of the Faculty of Humanities and Social Sciences share their experiences they gained during the buddy program, and how it contributes their career and lives.

I am Tünde, and I started my 3rd year as an Erasmus Buddy this semester.

I was always interested in Erasmus programs, and in high school I participated in ESN, too. I had the opportunity to visit my new friend in Portugal in 2017, and I fell in love with traveling and getting to know new cultures. I think that was the point when I decided I want to join the Erasmus Buddy Program during my undergraduate years. So, it was not a question for me to instantly apply to be a buddy when I got enrolled to Károli.

TÜNDE GERSEI

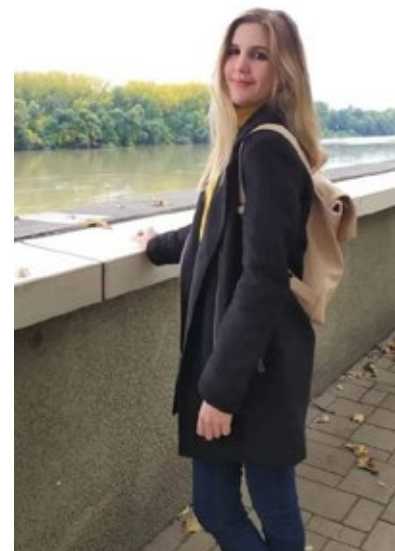
As a buddy, I regularly hosted 2 international students. Of course, there are always students who are really independent and have their own community, so they don't really make connections with their Buddies, but I am lucky enough to say, I made friends through participating in the program. I love to learn a lot from foreign students and keep in touch with them after they travel back home.

I don't plan to stop being a Buddy. I would like to continue it as long as I'm going to study. I think it was one of my best decisions regarding my university studies. I made new friends, I practice English nearly every day, and it helped me a lot getting hired to a multinational company as an intern, as well.

I can only encourage you all to apply and be an Erasmus Buddy, too. ■

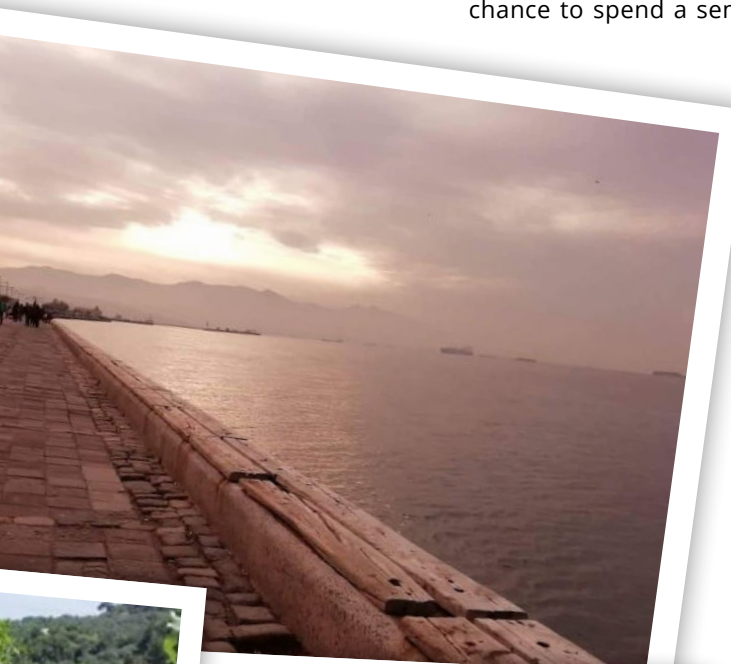
My name is Alexandra, and two years ago, I had the chance to spend a semester abroad as an Erasmus student. Just like others, I likewise experienced some cultural shock. I had to find my place in a different country, find friends and I had to adapt to an entirely different educational system. I have always loved helping people, and given my previous experiences as an Erasmus student, I knew the pitfalls that are definitely worth paying attention to if one spends a semester in a foreign country. So, soon after I arrived back in Hungary, I applied for the Erasmus Buddy Programme.

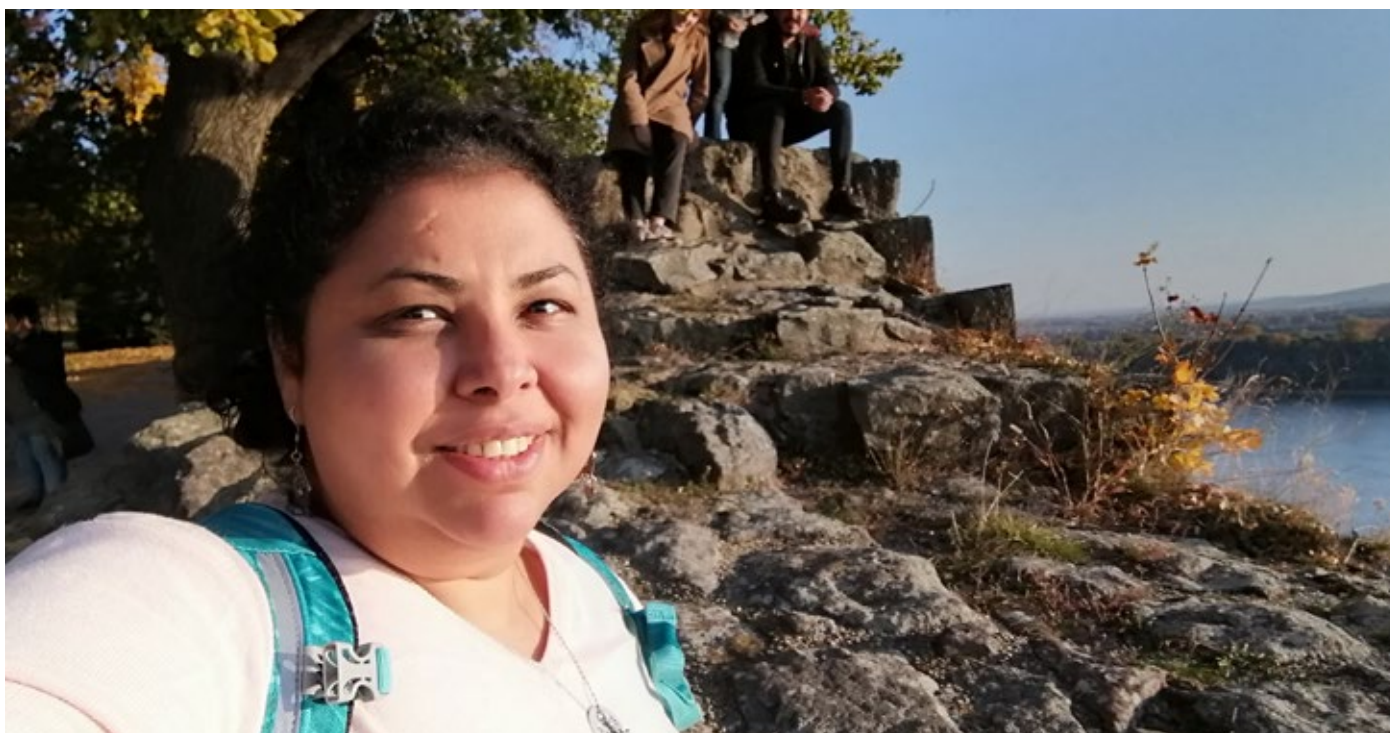

ALEXANDRA BARTA

I would describe my first year in the Buddy Programme as exciting, challenging and unusual as I started my “mentoring career” amid the pandemic and online education. At first, we could not meet with the Erasmus students in person, however, there were several online events organised by the university. Towards the end of the semester, I finally had the chance to meet with the students I was mentoring for several takeaway coffee-sightseeing sessions.

Luckily, we had more opportunities this semester. There were plenty of events organised both by the international office and the Buddies varying from meet-and-greet events to sightseeing trips and hiking. Therefore, we could soon become friends with the Erasmus students: we usually grab some coffee together after our classes, a couple of weeks ago, we went on a trip to the Buda Hills. I am immensely grateful that I can be a part of the Erasmus Buddy Programme as it enables me to help and meet people from different cultures, establish international ties and make longstanding friendships. ■

PSYCHOLOGICAL STUDIES WITH AN EGYPTIAN SPIRIT

I am Yasmine Saadallah. I like my name and I am proud of it. It has a significance to me.

I am coming from Cairo, the Capital of one of the greatest countries in the ancient world and in the Middle east. Now it is part of Egypt, where every inch has its own story and each city has its unique charm, despite of the contradictions. I really encourage you to visit it one time and enjoy its river cruise in winter or its sandy beaches in summer.

I have always been curious about culture and the human being, and this makes me always think about how unique the human being is. After my Bachelor I decided to work in the tourism field. At that time, I could enjoy the fun part of it and satisfying my sense of adventure somehow. On the other hand, it increased my curiosity more.

I noticed that everything is about the human being even if it is not directly linked. For instance, tourism and travel industry is an economic pillar, yet, it is all about how people enjoy, travel, relax, have fun and live different experience in different cultures. It made me think of new ideas concerning making it accessible for children and new sort of travel packages for their families. As a side activity, I was a volunteer for Refuge Egypt¹, helping the Sudanese refugees, especially women and children. I thought of how practically I can help, so, along with the volunteering program I started to study child counselling. It was so helpful, and this was the point, where I decided to study psychology.

After those 12 years in the labour market, I applied for the Scholarship for Christian Young People to study Psychology (BA) at Károli Gáspár University of the Reformed Church in Hungary to pursue my dream

and conduct my ideas. It was not an easy step to take; it was like jumping in the air or walking on water.

During my career in tourism, I visited many cities. Although I have not been in Budapest, I always recommended my customers to spend time there as a part of the Danube River cruise. Also, Budapest has one of the most marvellous Christmas market that takes place in Central and Eastern Europe. Now I am here in the city!

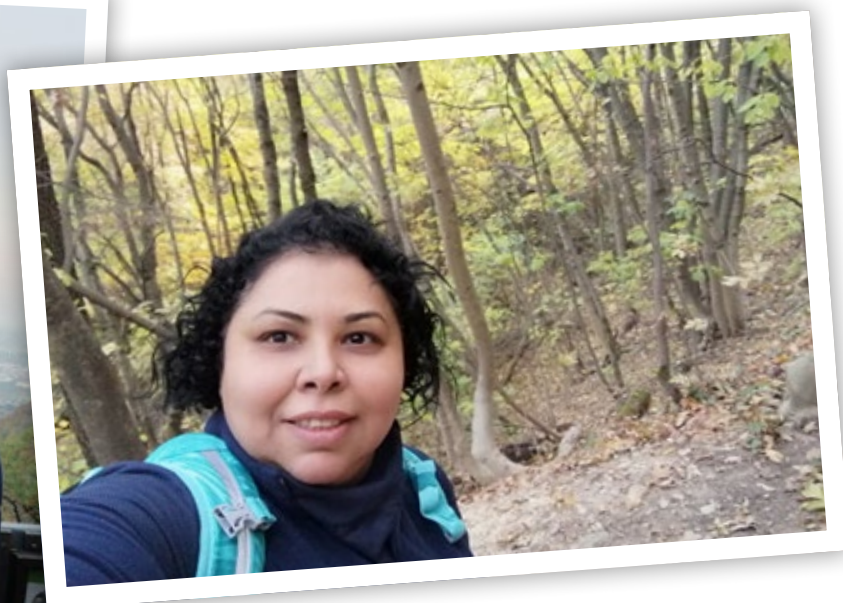
Studying Psychology at Károli Gáspár University is different from what I am used to. The university provides an open atmosphere of mixed cultures, that I am enjoying. It also widens my knowledge of other cultures, including Hungarian. Courses with small number of students allow us to be more open to each other. The academic learning gives me a chance to enhance the practical experience

¹Refuge Egypt is a ministry of the Anglican / Episcopal Diocese of Egypt with North Africa. It serves refugees, migrants and asylum seekers living in Egypt who have fled their original country of nationality due to war or disaster, and who have well founded fears of return due to persecution or loss of rights. They seek to provide humanitarian assistance, spiritual guidance, and encouragement to help build self-sufficiency and self-respect in preparation for repatriation, resettlement, or integration into Egyptian society.

I have gained during my volunteering time with the Sudanese refugee in Egypt. I wish I could keep doing the same with the assistance of the university: gaining practical experience parallel with the academic studies.

In addition, the administrative staff are extremely cooperative and helpful with all the details and paperwork. They are always available and encourage us not only to learn, but also to enjoy being here. Moreover, the University offers good support system to the students in terms of counselling and assistance.

I am writing this article after my first 40 days here, in Budapest. I noticed many similarities between my hometown, Cairo and Budapest – except for the crowd, of course. Budapest seems not to be extremely westernized and closed-minded. It made me feel less homesick. My recommendation is to enjoy the journey itself! Since Budapest is in Central and Eastern Europe, make it your starting point to the whole new world around! Enjoy the culture, the people, your studies and of course, do not forget to travel around when it is possible. A whole new world is ahead of you! ■

"Ha annak idején lett volna Csodák Palotája, nem buktam volna meg fizikából!"

Képek: divany.hu

INTERJÚ EGYED LÁSZLÓVAL, A CSODÁK PALOTÁJA ALAPÍTÓJÁVAL

i Valószínűleg sokan jártunk már a Csodák Palotájában, akár gyerekként, akár felnőttként, s bátran ajánljuk mindenkinek, aki még nem járt ott. Ugyanakkor valószínűleg keveset tudunk a Csodák Palotája alapítójáról, Egyed Lászlóról, illetve az alapítás körülményeiről. Egyed László a Károli egyik Tudománykommunikációs kurzusának szemináriumán tartott előadást, a most olvasható interjúmban pedig kulisszatitkokról, érdekességekről, a Csodák Palotájának születéséről kérdeztük.

A Csodák Palotája Kht. ügyvezetéséért Egyed László felelt a megalakulástól kezdve, 1996-tól 2011-ig. A vezetése alatti időszak alapozta meg a kiállítás mai hírnevét, de ez csak egy az elért sikerei közül. Olyan sokféle területen járatos, hogy arra a kérdésünkre, mely tudomány áll a dobogó csúcsán, nem is kaptunk választ.

Rengeteg különféle tudományterülettel sikerült kapcsolatba kerülnie a rádiózás révén, de melyik áll Önhöz a legközelebb?

Ez bonyolult, mert a Rádiónál a pszichológiától a neutronfizikáig mindenféle témakörben csináltam műsorokat. Eredetileg fizikus voltam. Mellesleg, úgy lettem fizikus, hogy édesapám rábeszélte, noha én elektromérnök akartam lenni. Mindig is imádtam elektronikus kutyákat építeni. Csináltam magamnak magnetonfont, aminek a mechanikáját is magam esztergáltam. De nem bántam meg, hogy fizikus lettem, mert az egyetemen igazából nem elsősorban fizikát tanultunk,

hanem egy gondolkodásmódot, ahogyan egy problémát meg lehet közelíteni, megérteni és megoldani.

Édesapja sikerei nem jelentettek nyomást, hogy Önnek is kiemelkedő eredményeket kell felmutatni a tudományos pályán?

Olyan értelemben jelentett nyomást, hogy bármi lehetek, csak geofizikus nem. Második nem akarok lenni, csak első. Nota bene! Szentágothai János egyszer úgy mutatott be egy külföldinek, hogy Magyarország legjobb tudományos újságírója vagyok.

Melyik külföldi látogatását tartja a kedvenc útjának, melyre kiváltképp szívesen emlékszik vissza?

Nagyon nehéz válogatnom, mert annak idején, az 1970-es és 80-as években a rendszerváltásig nem lehetett korlátlanul utazni. Az volt a szabály, hogy az útleveledet kérvényezned kellett, aztán

kiváltani. Amikor odaadták, akkor kaptál engedélyt, hogy valamennyi devizát vásárolj, ha nyugatra mentél. Egy hónapig utazhattál, de utána vissza kellett adnod az útleveledet, és legközelebb három év múlva kérhetted megint, viszont a Rádiónál nem így volt. Ott minden évben tervezhettem egy nagy nyugati utat, ahova gondoltam. Mehettem Londonba vagy Németországba, vagy bárhová máshová, viszont az úgynevezett szocialista országokba meg bármennyit mehettem. Bejártam az egykori Szovjetunió legkülönbözőbb helyeit. A szamarkandi görög-keleti templom Üzbegisztánban csodálatosan szép, mellesleg az arrafelé tartó vonatból láttam az Ararát hegyét, de Noé bárkája már nem volt rajta.

Mennyire kellett előre tervezni egy ilyen út előtt?

Mindig megterveztem, hogy mit fogok csinálni, tehát céllal mentem. Kiválogattam azokat a helyeket, ahol komoly tudományos kutatás folyik. Dubnában van atommagkutató intézet, és alkalmas úticél volt a Novoszibirszk melletti Akadengorodok is, amely egy akadémiai város több kutatóintézettel. Meg persze kimentem a szibériai erdőbe is mókusokat etetni. Későbbi történet, hogy egyszer egy tv-s forgatócsoporttal elmentünk Byurakánba (Örményország), ahol van egy óriástávcső és egy nagyon híres csillagász, akivel interjút készítettünk. Visszafelé Jerevánon keresztül utaztunk és a párttitkár meghívott minket ebédre. Mondtuk neki, hogy nem jó, mert megy a repülőgépünk. Erre annyit mondott, „Nyugalom.”, majd odatelefonált a repülőtérré és elintézte, hogy másfél órát várjon ránk a repülőgép.

Hogy ízeltek az orosz ételek?

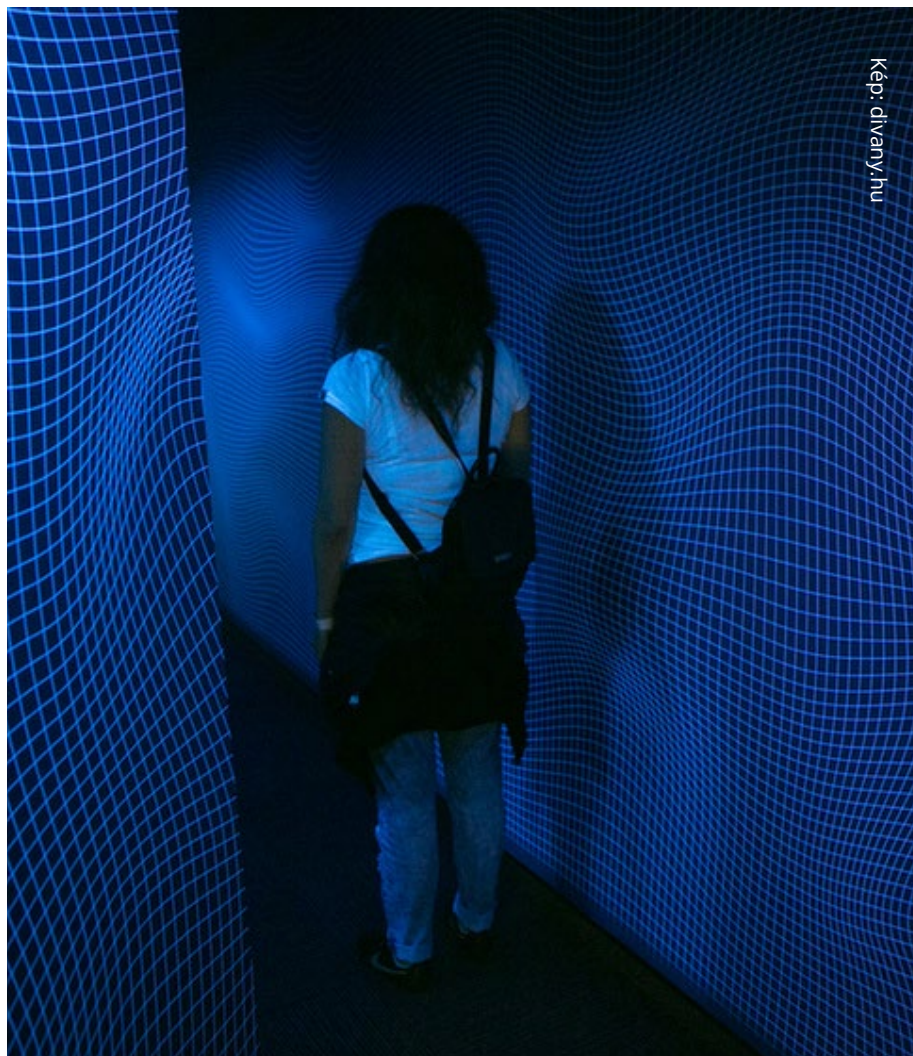
Nevetni fog, de Novoszibirszkben ettem életemben először Sztroganov-módra elkészített bélszínt az üzemi konyhán.

Sok híres tudóssal, feltalálóval készített interjút, akik közül Nobel-díjasokról is tudunk. Hogyan sikerült elérni őket?

Egyszer terveztem egy szép kis angliai utat, ami nagyon kellemesre sikerült. Londonban bementem a BBC-hez, hogy megismerjem az ottani tudományos rovatot. Annyira kedvesek voltak, hogy a rovat vezetője meghívott magukhoz egy hétvégére. Onnan mentem tovább Cambridge-be, ahol reggel hallottam a rádióban, hogy két ottani csillagász kapta a Nobel-díjat. Erre rohantam a vezetékes telefonhoz – mobiltelefonnak akkor még híre sem volt a 70-es évek közepén –, és pont sikerült az egyik csillagászt elkapnom, akit Antony Hewishnak hívnak. Felhívtam az egyetemem, mondtam, hogy kit keresek, egyikük, Hewish professzor pont ott volt és beleegyezett egy interjúba. Bementem, és már elindult a beszélgetés, amikor egyszer csak arra

kért, hogy állítsam meg a magneto-font. (Ez egy hangrögzítő készülék, ami mágnesszalagra rögzítette a hangot.) Megállítottam és arra kért, hogy áruljam el, honnan tudom, mi a különbség egy pulzár és egy kvazár között, hiszen az újságírók nem szoktak ilyeneket tudni. Mondtam, hogy onnan tudom, hogy fizikus is vagyok. Azt mondta, hogy jó beszélni valakivel, aki érti is, amit mond.

Egyik izgalmas, élményszerű utamra a 90-es évek végén került sor. Akkor már a Csodák Palotájának a vezetése mellett ismét állásban voltam a Rádiónál, amikor mondták, hogy ha tervezek valami jó utazást, akkor az most anyagiilag megvalósítható. Kitaláltam, hogy először meglátogatom Oláh Györgyöt, aki a kémiai Nobel-díjat kapta '94-ben, majd Teller Edét, a hidrogénbomba atyját. Oláh György egy fantasztikusan kedves ember volt. Egy egész délelőttön át beszélgettünk. Mivel édesanyám ve-

Kép: divany.hu

Kép: divany.hu

gyész volt, ezért a kémia sem állt messze tőlem. Oláh György pedig ismerte is azt a környezetet, ahol anyám annak idején dolgozott. Meghívott ebédre, aztán hívott egy limuzint, hogy körbe vigyen és megmutassa a várost. Los Angelesben voltunk és Stanfordba kellett volna átmennem Teller Edéhez, ami San Francisco mellett van. A térképen kis távolságnak tűnt, úgyhogy gondoltam, kiprobálom a híres amerikai Greyhound buszt, amelyik 160 km/h-val megy a legfelső sávon. A limuzin elvitt a buszhoz, amivel éjjel 2-kor értem San Joséba. San José-t azért céloztam meg, mert taxival egy pillanat alatt átmehet az ember Stanfordba. Kiderült, hogy az a távolság, amit én kicsinek hittem, 600 mérföld volt, vagyis 900 km, úgyhogy 160-nal is beletelt egy kis időbe. Ráadásul éjjel 2-kor San José külvárosában egy mexikói népünnepély közepén találtam magamat. Odamentem egy rendőrhöz, hogy megkérdezzem, honnan tudnék taxit keríteni, de csak nevetett rajtam, hogy az itt nem jár. Öt perccel később egy szabad taxi fordult be a sarkon. Beültem, átmentem Stanfordba és másnap egy jót beszélgettem Teller Edével is.

Miről beszélgettek Teller Edével? Mesélt az atombomba létrejöttéről?

Az öt marslakó néven ismert Szilárd Leónak, Wigner Jenőnek, Neumann Jánosnak, Teller Edének és Kármán Tódornak szerepe volt az atombomba kidolgozásában. Az anekdota úgy szól, hogy a marslakók el akarták foglalni a földet, de nem akartak háborúba bocsátkozni, ezért gondolták, hogy az emberiség pusztítsa ki saját magát. Elküldték ezt az öt marslakót, hogy adjanak egy olyan eszközt az emberiség kezébe, amivel kipurítottatja magát. Kérdeztem a marslakókról és mondta Teller, hogy szerinte volt egy hatodik marslakó, Gábor Zsazsa.

Annak idején azért hozták létre az atombombát, mert Szilárd Leó olvasta két német tudós, Otto Hahn és Fritz Strassmann gondolatait. Már korábban kitalálta, hogy úgy lehetne egy nukleáris reakciót előidézni, hogyha találának egy olyan radioaktív elemet, amelyiknek a magja egy neutron becsapódásának hatására elhasad és egynél több neutronot bocsát ki, mert akkor kialakul a láncreakció. Egyébként a láncreakció

azelőtt kitalálta és szabadalmaztatta is. (Mellesleg, a szabadalmi hivatalban van egy beadványa Einsteinnel közösen egy hűtőgépről.) Amikor Szilárd Leó olvasta Hahn és Strassmann cikkét, amiben leírták, hogy találtak ilyen anyagot – az uránt – akkor a fejéhez kapott, hogy a németek atombombát fognak csinálni. Elrohant Einsteinhez azzal, hogy el kellene indítani egy fejlesztést, hogy megelőzzék a németeket, mert ha a németeknek lesz előbb atombombájuk, akkor vége a világnak. Einstein tulajdonképpen ebben annyiban játszott szerepet, hogy írt egy levelet Rooseveltnek, hogy támogassa az indítványt. Ennek hatására indult el a Manhattan-projekt.

Egyszer beszélgettem valakivel, aki mindegyikőjüket ismerte: egy Balázs Nándor nevű fizikussal, aki Einsteinnel is dolgozott együtt.

Hogyan formálódott a Csodák Palotája ötletből az ország legnagyobb tudományészszerűsítő központjává?

1985-ben otthagytam a Rádiót – bár a műsoraimat továbbra is készítettem –, a Scientific American főszerkesztő-

helyettese lettem. Utána egy ideig a Computerworld Informatika cégnél dolgoztam tanácsadóként, majd egy kis nyomdai céget alapítottam (mellesleg a Graphisofttal közösen). Ez után lettem a Csodák Palotája ügyvezetője, majd '98-ban főállásban visszamentem a Rádióhoz. A dolog úgy kezdődött, hogy feltűnt egy barátom, Kroó Norbert számára, hogy a világon vannak úgynevezett „Science Centerek”, bemutatóhelyek, ahol a látogató kézzelfoghatóan megismerkedhet tudományos jelenségekkel. Norbert beszélt rá Ferenczi Györgyöt, a Fizikai Társaság akkori elnökét, hogy legyen egy ilyen Magyarországon. Az Eötvös Loránd Fizikai Társulat szerzett némi pénzt az OMFB-től (Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság), valamint összeállt Rubik Ernővel. Pontosabban a Rubik Nemzetközi Alapítvány partnerségével hozták létre a Budapest Science Center Alapítványt, amely azzal a céllal jött létre, hogy egy ilyen megvalósítson. Az egyik rádiós munkatársam tagja volt ennek az alapítványnak. Volt egy kuratóriumi tag, aki sosem vett részt. Ha ez az illető lemond, hívtak, hogy legyek helyette én a kuratórium tagja. Egy néhány hetes bemutatón teszteltük, hogy mit szólnak hozzá az emberek és kiderült, hogy érdekli őket. Sőt. Utána a Pasaréti Vasas Teniszcsarnokban megrendeztünk egy hathetes kiállítás. Hat hét leforgása alatt 130 ezer látogató vett részt. Órákat álltak sorba az emberek, hogy bejuszanak. Ez a siker meggyőzte egyrészt az OMFB-t, másrészt a Soros Alapítványt, hogy támogassanak 30-30 millióval. Ebből vettünk egy épületet a Váci úton, ahol berendeztük a Csodák Palotáját. Egy alapítvány nem jó működtetője egy ilyen nagy intézménynek, ezért úgy döntöttünk, hogy csinálunk egy Kft-t. Kiderült, hogy ez sem jó ötlet, mert a kapott pénz után egy csomó adót kellett volna fizetni, ezért gyorsan átalakítottuk közhasznú társasággá, mert arra ez nem vonatkozott. Felmerült a kérdés, hogy ki vezesse. Ismerjük a Rejtő Jenő idézetet: „A kocsmáros ért ehhez, mert itt már öltek

orvost is.” Volt egy kis nyomdai cégem, ezért gondolták, hogy biztos értek hozzá, ezért legyek én a CsoPa vezetője.

A megnyitásunkat nagy lelkesedés fogadta, nagyon sok látogatónk volt. 2005-ben átköltöztünk a Millenárisra. A Millenárishoz véletlenül tévedtem oda, mert valamelyik cég pénzt kínált, hogy csináljunk ott a Csodák Palotájának egy kamarakiállítását, ahol elsősorban az ő termékeiket mutatnánk be. Elmentem megnézni a helyszínt és úgy döntöttem, hogy kamarakiállítás helyett megpróbálok itt szerezni egy épületet és ide költöztetni a Csodák Palotáját. Kétévi kínládásomban került, mire végre sikerült elérnem azt, hogy megkaptunk ott egy épületet.

Mennyire okozott nehézséget a kiállítási tárgyak költöztetése egyik épületből a másikba?

Van egy „udvari szállítóm”, akivel már harminc éve dolgozunk együtt, és tökéletesen átvitte a tárgyakat. Mikor megnyitottuk a legelső kiállítást, a látogatók két hét alatt porig rombolták, ezért meg kellett tanulnunk, hogy minden eszköz gyerek- és látogatóálló legyen. Egy jó látogatóálló eszköz a szállítást is állja.

Voltak-e a tudomány népszerűsítésnek olyan kritériumai, amelyeket figyelembe véve alkották meg a kiállítás egyes részeit?

Einstein tanácsa, hogy a dolgok magyarázatát le kell egyszerűsíteni, amennyire csak lehet, de jobban nem szabad. Magyarul, a túlzottan leegyszerűsített magyarázatok rosszak, mert nem adják vissza a dolog lényegét. Másrészt Konfucius mondta: „Mondd el és elfelejtem; mutasd meg és megjegyzem; engedd, hogy csináljam és megértem”. A Csodák Palotájának lényege az, hogy a látogató saját maga kipróbálhatja, kísérletezhet, mi lesz a következménye annak, amit csinál. Így tudja megérteni a bonyolult dolgokat. Igyekeztünk olyan eszközöket

készíteni, melyek segítségével a látogatók valóban komoly ismeretekre tehetnek szert. Hovatovább, próbáltuk megszerettetni velük a tudományt. Egy látogatótól egyszer hallottam, ahogy a barátjának mondta: „Ha annak idején lett volna Csodák Palotája, nem buktam volna meg fizikából!”

Lát szakadékot az úgy nevezett „hard” és „soft studies” között? Érezhető rivalizálás van a bölcsész és reál tudományok képviselői között, mintha a reál területek töltenének be komolyabb, fontosabb szerepet.

Bennem ez az érzés sosem volt. A tudományos világ legkülönbözőbb képviselőivel nagyon jó viszonyt alakítottam ki, és sosem volt olyan érzésem, hogy hierarchia lenne a tudományterületek között. Például, nagyon jóban voltunk Vekerdy Tamás gyerekpszichológussal és Mérei Ferenc pszichológussal is. Egy időben Mérei pszichoterápiás hétvégéket szervezett, amikre engem is mindig meghívott. Talán Sopronban jártam, amikor pedig Buda Béla jött velem szembe, aki szintén nagyon neves pszichológus. Vele is nagyon jóban voltunk, úgyhogy odamentem hozzá. Apám révén a fél akadémia ismertem, tehát tudták, hogy érdemes velem szóba állni, de a rádióknak köszönhetően rengeteg tudóssal megismerkedtem.

A mai napig segíti a Csodák Palota működését ötleteivel, javaslataival.

Most a vírus miatt fura idők vannak, de tavaly előtt szerveztem egy beszélgetéssorozatot, aminek az *Iránytű* nevet adtam. Különböző szakmák képviselőit hívtam meg és beszélgettünk arról, hogy mivel foglalkozik az adott tudomány képviselője. Lényegében pályorientációs beszélgetések voltak. ■

PILINSZKY 100/40

A PILINSZKY 100/40 KONFERENCIÁHOZ KAPCSOLÓDÓ ALKOTÓI PÁLYÁZATRA ÉRKEZETT MŰVEKBŐL MUTATUNK BE NÉHÁNYAT, MELYEK PILINSZKY ÍRÁSAINAK NYOMÁN KÉSZÜLTEK:

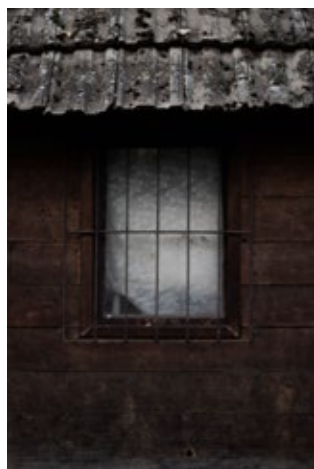
SZABÓ BENEDEK - Fotó egy
Pilinszky idézet alapján

„Soha az életben nem tudok
olyan magányos lenni, mint
egy-egy szerepemben.”

LOSONCZI ANNA

- Válasz-vers *A tengerpartra*

A vakító fény a hullámon törik,
vízpermet sűrűsödik, belenyúlok,
a sorsomat csak én érhetem el,
vitorlát bontok és elindulok.

FEKETE CELESZTINA - Fotósorozat
az *Elég* c. vers alapján

IMRE BOGLÁRKA - Négy soros válasz-versek

JÓHÍR

Isten tudja a horizont pontos helyét
- Ádám, hol vagy?
(mindig az ajtó túlsó felén)
- Kezem elér.

(A válasz-verseket Pilinszky János:
Jóhír c. alkotása ihlette.)

TITKOSÍRÁS

Feldereng egy leples kép:
előrefutok – megégek.
Behunyom a szemem
és átalszom az egézetet.

ÉJJELI FÜRDÉS

a szemem rideg félholdja alatt
lelkem csendes tükre pang
a szobám áttetsző falán
ringatózva fekszik a magány.

(A válasz-verset Pilinszky János: *Éjjeli
fürdés* c. verse ihlette.)

SZABOLCSI NOÉMI RÓZSA - Olajfestmény a *Terek* c. vers alapján

A TOVÁBBI ALKOTÁSOK A [HTTPS://BTK.KRE.HU/PILINSZKY-KONFERENCIA](https://BTK.KRE.HU/PILINSZKY-KONFERENCIA) OLDALON TEKINTHETŐK MEG.

CSILLAGPONT KEDDESTE

„Készítettünk egy lelki otthont számodra, ahol feltöltődhetsz, hogy aztán ragyogj a világban! Találkozzunk minden kedden, hogy együtt dicsőítsünk, meghallgassunk egy rövid bátorítást, és új emberekkel ismerkedjünk. A Keddeste szervezett része csupán 1 órás, előtte-utána lehetőség van kötetlenül ott lenni, beszélgetni és a kávézóból fogyasztani.”

AZ MRE (MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ) IFJÚSÁGI OSZTÁLYA MINDEN KEDDEN ELHOZZA A CSILLAGPONT FESZTIVÁLT A HÉTKÖZNAPOKBA. A PROGRAMLEHETŐSÉGRŐL KÉRDEZTÜK A KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM HITTUDOMÁNYI KARÁN VÉGZETT GULYÁS DÓRÁT, AKI JELENLEG A ZSINAT IFJÚSÁGI OSZTÁLYÁNAK OSZTÁLYVEZETŐ-HELYETTESE.

A meghívás minden fiatalnak szól, aki egyetemünkre jár és mindenkinek, akinek a Csillagpont mond valamit, aki szeretne részesülni a fesztiválélményben, melyet a Csillagpont Keddeste nyújt:

A program 18 órától kezdődik, de 17 órától nyitva áll a Harmónia Palota Bókay díszterme – díjtalan belépéssel – a Múzeum utca 9. szám alatt, hogy a résztvevők egy kávé vagy tea elfogyasztása mellett ráhangolódhassanak az alkalomra. Közös énekléssel indul a program, ami teljesen a nyári fesztiválhangulatot hozza vissza, amikor két évente egyszerre 3000 fiatal együtt dicsőít egy profi zenekar vezetésével a Csillagpont fesztiválon. Egy maximum 15 perces rövid üzenet után párokban lehet beszélgetni egy

kérdés alapján, amit az előadó feltesz. Az irányított beszélgetés hamar átcsap kötetlen beszélgetésekbe, ismerkedésbe, amire 19 órától egészen 22 óráig van lehetőség. Mindezt önkéntesek és a Zsinat Ifjúsági Osztályának dolgozói segítenek lebonyolítani, hogy teljesen ingyen találkozhasson egymással minden fiatal. Gulyás Dóra, volt Károli hallgatóval beszélgettünk egy keddi alkalom után, melyen a rövid üzenet és a beszélgetésindító kérdés tőle hangzott el.

HOGYAN INDULT A CSILLAGPONT KEDDESTE?

Januárban új vezetője lett az Ifjúsági Osztálynak: Kovács Balázs. Az ő ötletéből indult, hogy elhozzuk a fesztiválhangulatot minden kedden. Megismerkedett

a Csillagpont fesztivállal és az iroda jelenleg futó projektjeivel.

MI A CSILLAGPONT KEDDESTE CÉLJA?

A célt közösen fogalmazzuk meg, ami az, hogy elhozzuk a két évente megrendezésre kerülő fesztivált egy olyan alkalom keretében, amely heti találkozásra ad lehetőséget. Régóta felmerült az igény, hogy legyen rendszeresebb Csillagpontos találkozó, mert a nagyobb szabású fesztiválra sajnos csak két évente van lehetőség. Tartottunk önkéntes napokat, tavaly egy adventi napot, de ez mind csak egyszeri alkalom volt. Hosszabb folyamat eredménye, de egyre inkább megfogalmazódott a cél, hogy a fesztivált hozzuk el rendszeresen. Így jött létre a Keddeste.

A CSILLAGPONTOT LEGUTÓBB DEBRECENBEN RENDEZTÉK MEG. HOGY DÓLT EL A KEDDESTE HELYSZÍNE?

A Csillagpont mindig is vándorfesztivál volt, tehát nem kötődött egy városhoz. Mivel a Csillagpont Keddeste az Ifjúsági Osztályhoz tartozik, ezért adott volt, hogy Budapesten keressünk helyszínt.

A KEDDESTÉKKEL KIKET SZERETNE MEGSZÓLÍTANI AZ IFJÚSÁGI IRODA?

Első körben igyekeztünk azokat keresni, akik valamilyen kötődéssel vannak a Csillagpont felé, de nem titok, hogy hirdetünk a Facebookon. Ott pedig mindenki felé nyitott, csak korosztályra és területre szűkítettük a kört. Az a célunk, hogy akár az utca emberét is megszólítsuk azzal, hogy van egy olyan hely, ahol kap bátorítást, tud dicsőíteni, beszélgetni, imaközösségben lenni, megismerkedni másokkal, más keresztény fiatalokkal. Tulajdonképpen az a célunk, hogy más is megtapasztaljon valamit a Csillagpont légköréből.

MILYEN LEHETŐSÉGEKET KÍNÁL A KEDDESTE A FIATALOK SZÁMÁRA?

A kapuk már 5-től nyitva vannak, addigra a kávézót is előkészítjük, hogy 6-ig a kötött program kezdetéig a korábban érkezőknek legyen lehetőségük beszélgetni. Szeretnénk társasjátékokkal is készülni, de még csak ötlet szinten próbáljuk bővíteni a lehetőségeket, hogy kialakítsunk egy olyan helyet, ahova szívesen megérkeznek akár korábban

is. A 25-30 perces dicsőítés blokkot két dicsőítésvezető tartja: Ferenczi Péter és Szabó Dávid Jonatán, hiszen kifejezetten a Keddesték miatt összeállt egy zenekar. Egy nagyon rövid áhítattal szolgálunk, ami 5-10 perces üzenetet tartalmaz, ami után először egyéni csendességre hívjuk a résztvevőket, majd pedig egy kötetlen beszélgetésre.

VAN VALAMILYEN EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ IRE EGYETEMI REFORMÁTUS MISSZIÓ GYŰLEKEZETTEL?

Egyelőre nincs, viszont arra nagyon figyeltünk, hogy ne legyen ütközés az alkalmakkal, amit minden héten, szerdán tartanak. Ismerek olyanokat az egyetemi gyülekezetből, akik járnak a Keddestékre is, tehát ezek az alkalmak jól ki tudják egészíteni egymást.

MI A KÜLÖNBÉSÉG EGY GYŰLEKEZETI ALKALOM ÉS A KEDDESTÉK KÖZÖTT?

Keddeste a dicsőítés a hangsúlyosabb, illetve az áhítat része nem egy klasszikus istentisztelet, mint amit egy gyülekezetben hallhatunk vasárnaponként. Nem a klasszikus református liturgián megyünk végig, hanem ez egy sokkal kötetlenebb hangvételű és rövidebb áhítat. Az egyéni csendességben van egy kérdés, mindenki gondolkozhat rajta, majd párban beszélgethet róla. Ez is egy olyan lehetőség, amit egy klasszikus istentiszteleten ritkán tapasztalunk.

A KÁROLI HITTUDOMÁNYI KARÁT MENNYIRE VONJA BE A ZSINATI IFJÚSÁGI OSZTÁLY A SZERVEZÉSBE? HOGYAN MŰKÖDIK AZ ÖNKÉNTESÉG?

A teológusokat bevontuk, akik közül már többen is önkéntesek. Az önkéntesség viszont még kialakulóban van, mert többen is jelentkeztek, de még nem sikerült mindenkivel megbeszélni, hogy honnan jött és mi lesz pontosan a feladata, ezért szervezünk majd egy alkalmat, ahol az önkéntes csapat jobban megismerkedhet egymással. Egyelőre úgy néz ki a folyamat, hogy jelentkeznek, felvesszük velük a kapcsolatot és a helyszínen találkozunk, amikor már beállnak a szolgálatba. Nagyon várjuk az önkénteseket, mindenképpen buzdítjuk a károlisokat is, hogy jelentkezzenek. A csillagpont.info oldalon tudják ezt megtenni. Nem kell nagy feladatra gondolni, csak az előkészítéshez, a kávézó kipakolásához, vagy a ruhatárba várunk segítőt.

MILYEN VOLT AZ ELSŐ CSILLAGPONT KEDDESTE FOGADTATÁSA?

80-an voltunk! Hatalmas volt az érdeklődés. Nagyon vegyes volt a társaság, mert sokan a Csillagpont kapcsán jöttek, de sokan csak a hirdetés alapján találtak ránk és kíváncsiságból eljöttek. Közülük valaki rögtön önkéntesnek is jelentkezett, szóval nagyon jól sikerült az indulás. A Csillagpontosok azért tudnak kötődni, mert már ismerjük őket, és ők is ismerik a szervező csapatunkat, aki pedig beesik az utcáról, vagy a hirdetés alapján jön el, annak tudunk valami újat mutatni. ■

A CSILLAGPONT FESZTIVÁLT ELHOZZUK A HÉTKÖZNAPOKBA!

**Készítettünk egy lelki otthont számodra, ahol
feltöltődhetsz, hogy aztán ragyogj a világban!**

CSILLAGPONT KEDDESTE

Minden kedden 18:00-tól

Ragyogjunk együtt!

#dicsőítés #bátorítás #ismerkedés

A belépés díjtalan!

Helyszín: 1088 Budapest, Múzeum u. 9. Harmónia Palota Bókay díszterem

2022. JANUÁR • TÉL

KÁROLI

magazin

KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM
HIVATALOS HALLGATÓI FOLYÓIRATA

[karoliegyetem](#)

[karoli.gaspar.reformatus.egyetem](#)

[karoligasparegyetem](#)

[KaroliEgyetem](#)

[károligáspáruniversity](#)

K R E

Károli Gáspár Református Egyetem

[WWW.KRE.HU](#)